

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΙΟΥΛΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 332 ΔΡΧ. 200

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

οδηγεί την εταιρεία στη διάλυση και μετά στο ψευτοΚΚΕ και τον Κόκκαλη

Το έργο έχει ξαναπαιχτεί αρκετές φορές. Μόνο που τούτη τη φορά ο σκηνοθέτης φαίνεται να δίνει το τέλος. Αναφερόμαστε στην υπόθεση της Ολυμπιακής. Ένα ακόμα “πρόγραμμα εξυγίανσης” είναι καταδικασμένο να αποτύχει, ενώ για πρώτη φορά τόσο έντονα προβάλλεται η μοναδική ...λύση που μπορεί να υπάρξει σε αυτή τη χώρα, η ένταξη της Ολυμπιακής στην αυτοκρατορία του Κόκκαλη. Το τέλος δηλαδή που από ότι φαίνεται είναι αποφασισμένος να δώσει τώρα ο σκηνοθέτης.

Από το 1977, δύο χρόνια μετά το πέρασμά της στα χέρια του κράτους, η Ολυμπιακή αρχίζει να εμφανίζει τα πρώτα της ελλείμματα.

Για 24 χρόνια αυτό που λέγεται “εθνικός” αερομεταφορέας ή “δημόσια” περιουσία, γίνεται βορά στα νύχια μιας κρατικής-κομματικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας η οποία έχει ταυτίσει το “εθνικό συμφέρον” με τα δικά της στενά οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα.

Αυτή η γραφειοκρατία ρήμαξε την Ολυμπιακή.

Με επικεφαλής τις ηγεσίες των συνδικάτων εμπόδισε κάθε προσπάθεια να εφαρμοστούν τα προγράμματα εξυγίανσης που κάθε φορά και με αρκετά δειλό τρόπο προωθούσαν κάποιοι ...φιλόδοξοι εκσυγχρονιστές.

Το 1994 η Κυβέρνηση πετυχαίνει από την κοινότητα την έγκριση ενός προγράμματος εξυγίανσης με στόχο, στα χαρτιά όπως αποδείχτηκε, την κάλυψη του ελλείμματος των 600 δις. δραχμών και την παραπέρα κερδοφόρο πορεία της Ολυμπιακής.

Τα χρέη διαγράφονται, δύο εκ-πρόσωποι της συνδικαλιστικής

γραφειοκρατίας μπαίνουν στο συμβούλιο της εταιρίας σαν αντάλλαγμα για το πάγωμα των μισθών των εργαζομένων για δύο χρόνια (1994-95), αλλά από εκεί και πέρα δεν γίνεται τίποτα.

Οι ηγεσίες των συνδικάτων εμποδίζουν με κάθε τρόπο τη σύ-

νταξη νέων κανονισμών εργασίας, που θα έκαναν πιο αποδοτική τη λειτουργία της εταιρίας, κανένα νέο οργανόγραμμα δεν προχωράει για την αναδιοργάνωση της Ολυμπιακής. Αποχωρούν 1.600 εργαζόμενοι χωρίς κριτήρια έτσι ώστε να χτυπηθούν οι εξειδικευμένες παραγωγικές ειδικότητες, και όχι οι υπεράριθμοι, ενώ δεν χορηγούνται 35 δις. δραχμές από την προβλεπόμενη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, επειδή η Ε.Ε δεν τις εγκρίνει λόγω των παρεκκλίσεων από το πρόγραμμα εξυγίανσης.

Από το 1995 μέχρι το τέλος του 1997 που τελειώνει το πρόγραμμα αυτό αλλάζουν ...6 διοικήσεις στην

Ολυμπιακή. Αποτέλεσμα ήταν να τριπλαστεί η εταιρεία στον αέρα και το έλλειμμα πάλι να μεγαλώνει. Το συντονισμένο σαμποτάζ της κρατικής και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας έχει κάνει καλά τη δουλειά του.

Η κυβέρνηση ζητάει την έγκριση νέου προγράμματος εξυγίανσης από την Ε.Ε. Το πρόγραμμα αυτό προβλέπει συσσωρευμένο κέρδος 19 δις. δραχμές για την τριετία 1997-1999. Όμως στην πραγματικότητα, με πρόβλεψη για το 1999, το έλλειμμα φτάνει στα 80 δις. δραχμές.

Αυτό είναι το αποτέλεσμα και του δεύτερου προγράμματος, σε μια Ολυμπιακή που ουσιαστικά διοι-

κείται από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αυτή επιβάλλει την κυριαρχία της πάνω σε όλες τις διοικήσεις, αλλά και πάνω στους εργαζόμενους. Εμποδίζει την εταιρεία να μπει σ' ένα δρόμο συμμαχιών και ανάπτυξης όταν εδώ και μια 10ετία έχει αρχίσει η απελευθέρωση της ευρωπαϊκής αγοράς και όλες οι μεγάλες αεροπορικές εταιρείες αναζητούν και πραγματοποιούν συμμαχίες για να επιβιώσουν.

Σε αυτή την κατάσταση προχωράει σήμερα η κυβέρνηση στο τρίτο πρόγραμμα εξυγίανσης δίνοντας το μανάτζμεντ στην αγγλική εται-

συνέχεια στη σελ. 2

ΚΡΕΜΑΤΟΡΙΑ “ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ ΑΕ”

Ο έλληνας επιχειρηματίας Ευάγγελος Μυτιληναίος ασχολείται με την κατασκευή, επεξεργασία και εμπορία συρμάτων, καλωδίων σωλήνων, μετάλλων και σιδήρων κάθε τύπου, με την εξόρυξη μολύβδου, ψευδαργύρου και χαλκού, την κατεργασία χάλυβα. Τελευταία ασχολείται καθώς φαίνεται και με την καύση Κοσοβάρων.

Ο Μυτιληναίος είναι συνδικακτής με τους Σέρβους του μεταλλευτικού συγκροτήματος

Τρέπτσκα στο Κόσοβο από το Μάη του 1997, όταν υπέγραψε πενταετή συμφωνία ύψους 517 εκατομμυρίων δολαρίων που όριζε ότι θα διοχετεύει στην αγορά 100.000 τόνους μολύβδου και ψευδάργυρου έναντι της χρηματοδότησης της παραγωγής. Πρόσφατα ο διεθνής Τύπος αποκάλυψε (Μοντ 9/6/99 και Ομπσέρβερ 6/6/99) ότι στα ορυχεία Τρέπτσκα, τα οποία βρίσκονται στην καρδιά του πολιτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος της Σερβίας, μεταφέρονται με καμιόνια, και κατόπιν καίγονται τα πτώμα-

τα των σφαγμένων απ' τους Σέρβους Αλβανών, έτσι ώστε να αποκρυφτεί η γενοκτονία που εκτελέστηκε κάτω από τα μάτια των διεθνών ανθρωπιστικών οργανώσεων και της κοινής γνώμης. Οι ίδιες εφημερίδες τονίζουν το γεγονός ότι την κυριότητα των ορυχείων έχουν μαζί ελληνικά και σέρβικα οικονομικά συμφέροντα.

Ο Μυτιληναίος, εμφανώς θορυβημένος από τα δημοσιεύματα των εφημερίδων, προσπάθησε να δικαιολογηθεί λέγοντας ότι δεν είχε δικό του άνθρωπο στα ορυχεία

κατά τη διάρκεια του πολέμου, και δεν είχε ιδέα του τι συνέβαινε εκεί. Υποστήριξε ακόμη ότι η συμφωνία του με τους Σέρβους ήταν καθαρά εμπορική, αλλά αυτοδιαψεύστηκε στη συνέχεια ομολογώντας πως “μετά το Ντέπτον και το συνεχιζόμενο αποκλεισμό της, η Σερβία ήταν μια χώρα που διψούσε για ρευστό χρήμα. Δεν ήταν καθόλου δύσκολο να πας και να πεις: Μου δίνεις τη δυνατότητα να κάνω μια επένδυση και να

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ**ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ****ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ**

συνέχεια από τη σελ. 1

ρεία Μπρίτις Εργουέις.

Θα λέγαμε μία από τα ίδια, αν δεν βλέπαμε το πολιτικό σχέδιο που βρίσκεται πίσω από τη σημερινή κατάσταση.

Η κρατική και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν κινούνται απλά και μόνο για την εξυπηρέτηση των δικών τους στενών οικονομικών συμφερόντων, δεν αποτελούν δηλαδή απλά μια σκληρή αστική και μικροαστική συντηχία.

Το τμήμα της αστικής τάξης που έχει στο χέρι τις κρατικές επιχειρήσεις ηγεμονεύεται πολιτικά από το ρωσόδουλο μπλοκ, και είναι το πιο καθυστερημένο παραγωγικά κομμάτι της ελληνικής αστικής τάξης. Το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι χώρα της Ε.Ε επιβάλλει μια ιδιαίτερη ταχτική για το έλεγχο της οικονομίας της χώρας από το ρώσικο ιμπεριαλισμό.

Σε μια πρώτη φάση το χτύπη-

μα στη βιομηχανία και στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας που την έδενε με την Ευρώπη, δόθηκε με τις "κρατικοποιήσεις" του Α. Παπανδρέου, με το πέρασμα δηλαδή της βιομηχανίας στα χέρια της πιο παρασιτικής τάξης, της κρατικής γραφειοκρατικής αστικής τάξης. Ο "σοσιαλισμός" του Α. Παπανδρέου ήταν η πετυχημένη γενικά προσπάθεια μέσα από τη συνδιαχείριση να στηθεί μια γερή συνδικαλιστική γραφειοκρατία, σαν κοινωνική βάση αυτής της τάξης. Το ψευτοΚΚΕ ανάλαβε να σπλίσει με καταστροφική θεωρία και πραξικοπηματική αντιλαϊκή πραχτική αυτή τη γραφειοκρατία που ουσιαστικά πήρε στα χέρια της το "δημόσιο πλούτο", τις κρατικοποιημένες επιχειρήσεις.

Αυτή είναι σήμερα η γενική κίνηση της ελληνικής οικονομίας, που εκφράζεται με την "αυτοκρατορία του Κόκκαλη".

Όλα σε αυτή τη χώρα βρίσκονται σε μια πορεία ελέγχου από αυτόν τον χαφιέ της ρώσικης υπερδύναμης.

Αυτός βρίσκεται και πίσω από την υπόθεση της Ολυμπιακής.

Πριν λίγες μέρες είδε το φως της δημοσιότητας μια πρόταση των σωματείων της Ολυμπιακής να πάρουν το 50% των μετοχών μαζί με "έλληνα" στρατηγικό επενδυτή επιχειρηματία ή όμιλο επιχειρηματιών. Γράφτηκε ακόμα πως τα σωματεία ετοιμάζονται να κάνουν... κρούσεις γι' αυτό στον Κόκκαλη καθώς και σε άλλους έλληνες επιχειρηματίες (Ελευθεροτυπία, 1-7-1999).

Εκεί ακριβώς βρίσκεται το σχέδιό τους.

Το ψευτοΚΚΕ που αποτελεί τον

πυρήνα της ξενοδουλίας και του σοσιαλφασισμού μέσα στα πλαίσια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της Ολυμπιακής, έχει στηθεί γερά το μέτωπο του με το σοβινισμό και ιδιαίτερα με την ομάδα του Τσοχατζόπουλου που έχει αρκετή δύναμη στις ηγεσίες των συνδικάτων της Ολυμπιακής.

Αξίζει κανείς να δει την ανακοίνωση των "εκπροσώπων των εργαζομένων" στο Δ.Σ της Ολυμπιακής, Πέρρου και Γιαννακόπουλου. Οι δύο αυτοί εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ και του ψευτοΚΚΕ αντίστοιχα, ζητούν την παρέμβαση του Τσοχατζόπουλου, γιατί όπως λένε ανησυχούν διότι οι Βρετανοί μανάτζερ ενδέχεται να ελέγχουν απόρρητα στρατιωτικά σχέδια που αφορούν τη μετατροπή της Ολυμπιακής σε σμηναρχία σε περίπτωση πολέμου και ζητούν την κατοχύρωσή της, στην άμυνα της χώρας.

Αυτό το μέτωπο ψευτοΚΚΕ και σοβινιστών είναι σήμερα αρκετά ισχυρό, ώστε να ανατρέψει στην πράξη τη συμφωνία με τους Βρετανούς μανάτζερ και να οδηγήσει την Ολυμπιακή στον έλεγχο του Κόκκαλη. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η συμφωνία με την Μπρίτις Αιργουέις του Μαντέλη είναι στην

καλύτερη περίπτωση μια μαπαρούφα, και στη χειρότερη μια προβοκάτσια για να επιταχυνθεί η διάλυση της Ολυμπιακής και το πούλημα της στην κνίκτικη ηγεσία των συνδικάτων και στον Κόκκαλη. Κανένα μανάτζερ στην Ολυμπιακή δεν μπορεί να ζήσει δίχως ταυτόχρονο μαζικό πολιτικό κίνημα ενάντια στη γραφειοκρατική συνδικαλιστική ακρίδα που τη λυμαίνεται. Και ποιο είναι αυτό το κίνημα που κάνει ο Μαντέλης; Ποιος σταθμός τηλεόρασης, ποια εφημερίδα, ποιο κομματικό μηχανισμό είναι με τον Μαντέλη; Κανείς. Όλοι είναι με την ακρίδα. Όλοι είναι με τα "εθνικά συνδικάτα" και κατά των "ξένων". Όλοι θα φροντίσουν ώστε τα "στρατιωτικά μυστικά" να δοθούν όχι στους Άγγλους, αλλά στον "πατριώτη" πράχτορα της Στάζι και της ΚΓΒ, Κόκκαλη.

Κανένα πρόγραμμα εξυγίανσης και ανάπτυξης της Ολυμπιακής δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς τη σύγκρουση με αυτό το μπλοκ της οπισθοδρόμησης και των υποταχτικών του σοσιαλϊμπεριαλισμού. Και αυτή τη σύγκρουση δεν μπορεί να την κάνει μια κυβέρνηση που ο αρχηγός της Σημίτης ήταν ο δικηγόρος του Κόκκαλη στην Ανατολική Γερμανία.

ΚΡΕΜΑΤΟΡΙΑ "ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ ΑΕ"

συνέχεια από τη σελ. 1

εκμεταλλευθώ την πλουτοπαραγωγική πηγή; Οι Δυτικοί δεν πήγαιναν είτε γιατί τους εμπόδιζαν οι κυβερνήσεις τους, είτε γιατί δεν έπαιρναν ασφαλιστική κάλυψη όπως εμείς". Αυτή όμως η διαφορετική μεταχείριση που επεφύλασσαν οι Σέρβοι στους Έλληνες επιχειρηματίες φανερώνει τους βαθιούς πολιτικούς δεσμούς που συνδέουν το ελληνικό κράτος με το σέρβικο φασισμό. Χαρακτηριστική είναι η παρακάτω δήλωση του ίδιου του Μυτιληναίου όπως μας τη μεταφέρει ο Τ. Μίχας στην *Ελευθεροτυπία*, 21/6/99: "Όσον αφορά τις αντιρρήσεις του Ιμπράημ Ρουγκόβα (σ.σ. εννοεί στην επένδυση του Μυτιληναίου) απευθύνθηκα στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, και ζήτησα τη γνώμη τους. Τους τόνισα ότι δεν είχα καμία όρεξη να τα βάλω με τους Αλβανούς και ότι υπάρχει πολιτικό θέμα. Μου είπαν: "Μη σε ανησυχεί, θα το τακτοποιήσουμε εμείς. Εσύ προχώρα!". Και όταν μου είπαν προχώρα, δεν εννοούσαν μόνο στα λόγια, αλλά και με έργα, με το ότι μου έδωσαν ασφαλιστική κάλυψη".

Η επένδυση αυτού του βρωμερού τυχοδιώκτη, βρίσκει αντίθετη όχι μόνο την αλβανική ηγεσία του Κόσοβου, μα και τους 1.400 αλβανούς ανθρακωρύχους που απολύθηκαν το 1990, μετά την "παράνομη" απεργία τους ενάντια στις σέρβικες διακρίσεις. Σήμερα, η Τρέπτσκα λειτουργεί αποκλειστικά με Σέρβους, και καμία πρόταση δεν έχει γίνει απ' την πλευρά του Μυτιληναίου για την επαναπρόσληψη των αλβανών εργατών. Έτσι, το καλοκαίρι του 1997 η Ενωμένη Ανεξάρτητη Εργατική Ένωση του Κόσοβου, έστειλε, μέσω της Ένωσης Ανθρακωρύχων της περιοχής Ντάραμ της Αγγλίας, επιστολή στη ΓΣΕΕ ζητώντας τη βοήθεια της στην αντιμετώπιση της ελληνικής επένδυσης. Όμως αυτή η επιστολή, ουδέποτε απαντήθηκε. Η αποκάλυψη αυτή έγινε στο ελληνικό κοινό από τον Τ. Μίχα στην *Ελευθεροτυπία*, (21/6/99). Τη γνησιότητα της επιστολής, αλλά και την αντίδραση των Κοσοβάρων εργατών, αμφισβήτησε η ΓΣΕΕ με επιστολή της στην ίδια εφημερίδα (24/6/99). Ο Μίχας στην απάντησή του (στο ίδιο φύλλο) υπενθύμιζε ότι η δημοσιευμένη επιστολή έφερε τη σφραγίδα του γενικού γραμματέα

του της Ένωσης των βρετανών ανθρακωρύχων, Χόπερ, και κάλεσε τη ΓΣΕΕ να εξετάσει όλα τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του. Ακόμα, ανέφερε ότι είναι αδιανόητο να μην έχει λάβει γνώση η Συνομοσπονδία για τις ενστάσεις των Κοσοβάρων εργατών, όταν ο διεθνής Τύπος ήταν γεμάτος από αναφορές σ' αυτό το θέμα. Και αναφέρει χαρακτηριστικά ότι οι *Financial Times* (29/5/99) κάνουν, με αφορμή τα ορυχεία της Τρέπτσκα και τη συμφωνία της "Μυτιληναίος Α.Ε." με τους Σέρβους, εκτεταμένη αναφορά στον Κοσοβάρη ηγέτη των ανθρακωρύχων Μπράμ Κιραγιά (που είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση 14 μηνών για το ρόλο του στα γεγονότα του 1990), ο οποίος όπως ανέφερε η εφημερίδα, "ηγείται μιας εκστρατείας των αλβανών ανθρακωρύχων με στόχο να εμποδίσει τους ξένους επενδυτές να υποστηρίξουν την Τρέπτσκα". "Να πιστέψουμε ότι η ΓΣΕΕ δεν είχε γνώση ούτε αυτού του δημοσιεύματος κορυφαίας οικονομικής εφημερίδας, το οποίο αφορούσε μεταξύ άλλων τις δραστηριότητες μιας ελληνικής επιχείρησης στο εξωτερικό και τις αντιρρήσεις των τοπικών συνδικά-

των", γράφει ο Τ. Μίχας. Άλλωστε είναι γνωστή η άθλια στάση της ΓΣΕΕ σ' όλα τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα και δεν περιμέναμε εδώ να επιδειξει την εργατική της ευαισθησία.

Γνωστοί είναι και οι δεσμοί που συνδέουν το σέρβικο καθεστώς με τον Μυτιληναίο, ο οποίος είχε εκφράσει παλιότερα την ανάγκη επέκτασης των ελληνικών οικονομικών συμφερόντων στα Βαλκάνια, σε χώρες δηλαδή που είτε ανήκουν, είτε ενδέχεται να αποτελέσουν τμήμα του "ορθόδοξου τόξου". Το Γενάρη του 1998 έκλεισε συμφωνία μ' ένα από τα μεγαλύτερα μεταλλευτικά συγκροτήματα της Ευρώπης, τη σερβική BOR, σύμφωνα με την οποία θα διοχετεύει στην αγορά 40.000 τόνους χαλκού το χρόνο. Η επταετής αυτή συμφωνία ανέρχεται σε 1,2 εκατομμύρια δολάρια. Ανάλογες συμφωνίες έχει συνάψει με χαλυβουργίες της Ουγγαρίας, Ρουμανίας και Βουλγαρίας.

Η δικαιολογία του Μυτιληναίου ότι "δεν ξέρει τίποτα" είναι δικαιολογία της στιγμής που θα πρόβαλε κάθε συνεργάτης των ναζί για να αποποιηθεί τις ευθύνες του. Είναι δυνατόν κάποιος που έχει ε-

πενδύσει μισό δισεκατομμύριο δολάρια με μια επιχείρηση, να έχει μεσάνυχτα για τις συνθήκες που επικρατούν εκεί; Κι αν υποθέσουμε ότι μέσω του Τύπου έμαθε ότι η επιχείρησή του μετατράπηκε σε κρεματοριο, γιατί δεν καταδίκασε το γεγονός;

Ο Μυτιληναίος είναι δίχως αμφιβολία, το λιγότερο, ένας αχρείος. Ο συνειδητός πάντως ναζισμός και ο προστάτης του Μυτιληναίου είναι το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών. Αυτό είναι που καλύπτει και ασφαρίζει τον Μυτιληναίο για τις βρωμοδουλειές του στις χώρες του "ορθόδοξου τόξου". Τα κρεματορία στην Τρέπτσκα τα χρεώνεται πια και η επίσημη Ελλάδα.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείτε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29
ή την Τ.Θ 8371
Τ.Κ 10010
στο όνομα
Κ. Λιακόπουλος

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΣΕΝΗ**Το νόημα του δόρυβου γύρω από τις εξετάσεις στο Λύκειο**

Η τελευταία συνέντευξη Τύπου του Γ. Αρσένη έδειξε ότι αντιστέκεται ακόμα στις πιέσεις που δέχεται από το μπλοκ των αντιευρωπαϊκών δυνάμεων (μέσα κι έξω από το ΠΑΣΟΚ) να κάνει εκπώσεις σιγά σιγά στη μεταρρύθμιση έτσι ώστε στο τέλος να γίνει αγνώριστη.

Σε πρόσφατο άρθρο στην εφημερίδα μας με τίτλο "Ο Αρσένης ακυρώνει τον Αρσένη" στηρίζομε-

νοι στη "σιωπή ιχθύος" του Αρσένη μετά τη νίκη του πάνω στο αντιευρωπαϊκό μπλοκ και τις καταλήψεις υιοθετήσαμε την άποψη ότι ο Αρσένης κάτω από κυβερνητικές πιέσεις υποχωρεί. Αυτή η υποχώρηση εκδηλώθηκε στο ότι ο Αρσένης δεν προχώρησε στο κεφαλαίωδες και ακρογωνιακό ζήτημα της μεταρρύθμισης που είναι η αξιολόγηση των καθηγητών.

Στην τελευταία συνέντευξή του

ο Αρσένης άνοιξε τα χαρτιά του και έδειξε ότι είναι διατεθειμένος να προχωρήσει στην αξιολόγηση των καθηγητών την επόμενη σχολική χρονιά βασιζόμενος στα αποτελέσματα των εξετάσεων και στις διαφορές που παρατηρήθηκαν από σχολική μονάδα σε σχολική μονάδα τόσο στις εξετάσεις της Β' Λυκείου, κυρίως όμως στις εξετάσεις της Α' Λυκείου, όπου εκεί η αξιολόγηση των μαθητών αφήθηκε εντελώς στη

σχολική μονάδα και το υπουργείο δεν παρενέβη καθόλου ούτε στα θέματα των εξετάσεων ούτε και στον τρόπο αξιολόγησης των γραπτών των μαθητών.

Ήταν, δηλαδή, στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κατά τόπους σχολικών μονάδων οι προαγωγικές εξετάσεις της Α' Λυκείου.

Ίσως λοιπόν η σιωπή του Αρσένη

συνέχεια στη σελ. 9

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
 Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
 Κώστας Λιακόπουλος
 Χαλκοκονδύλη 35
 5ος όροφος
 Τ.Θ. 8371
 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
 Τηλ.-Φαξ. 5232553
 Ετήσια συνδρομή: 5.000
 Εξαμηνιαία: 2.500

Η ΥΠΟΥΛΗ ΔΗΘΕΝ ΕΛΛΗΝΟ- ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

“Αγαπητέ Ισμαήλ”...

Είναι πολύ ωραία σερβιρισμένο για να είναι αθηινό, σκεφτήκαμε μόλις διαβάσαμε την εισαγωγή της επιστολής του Γ. Παπανδρέου στον τούρκο υπουργό Εξωτερικών Τζεμ.

Και δε φταίμε εμείς, τα “κακά παιδιά” της ΟΑΚΚΕ, αν είμαστε καχύποπτοι σε οτιδήποτε προέρχεται από ξεσκοπισμένους ρωσόφιλους όπως ο έλληνας υπουργός των Εξωτερικών. Μας έκαναν οι ίδιοι οι Ρώσοι καχύποπτοι, καθώς είναι συνθησιαμένοι να βαφτίζουν το καμουφλάζ τους “ελληνοτουρκική φιιλία” όποτε αυτό επιβάλλει το συμφέρον τους.

“Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας”, έλεγε ένα σοφό αρχαιοελληνικό γνωμικό. Και εμάς μας έχει μάθει η ίδια η ζωή να φοβόμαστε τους σύγχρονους Δαναούς...

Τουρκία είχε απευθύνει η άλλη “αλεπού”, αυτή που ακούει στο όνομα Κόφι Άναν.

Η ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΧΤΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ

Θα μπορούσε να ρωτήσει ένας καλόπιστος άνθρωπος: Τόσα χρόνια εσείς της ΟΑΚΚΕ λέτε και γράφετε ότι είναι καλό να προσεγγίζουν οι δύο γειτονικές χώρες η μια την άλλη και πως οποιοδήποτε βήμα που θα οδηγούσε σε μια προσέγγιση, έστω και δειλό, θα ήταν καλοδεχούμενο. Τι σας έπιασε τώρα και καταγγέλλετε μια τέτοια κίνηση ως απάτη;

Να πάρουμε λοιπόν τα πράγματα από την αρχή.

Αφορμή για την εκδήλωση της νέας ταχτικής “προσέγγισης” αποτέλεσε μία επιστολή του Τζεμ στον Παπανδρέου, η οποία έβαζε ένα συγκεκριμένο και σοβαρό ζήτημα για διάλογο και επίλυση: Το ζήτημα της υποστήριξης του PKK από την Ελλάδα, κάτι που “έκαιγε” την Τουρκία και ήταν επίκαιρο λόγω της σύλληψης και της δίκης Οτζαλάν. Το ίδιο διάστημα καλλιεργούνταν από τις ΗΠΑ ένα κλίμα αφορήτων πιέσεων στην ελληνική κυβέρνηση για την (στην καλύτερη περίπτωση) αδιαφορία της απέναντι στο φαινόμενο της τρομοκρατίας στη χώρα μας. Ενδιαφέρον εν πολλοίς δικαιολογημένο, μια και πολλοί στόχοι (αν όχι οι περισσότεροι) ήταν αμερικάνικοι, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα και συνυπολογίζοντας το αντινατοϊκό μένος, που επίμονα καλλιεργήθηκε από κόμματα και ΜΜΕ.

Χρειαζόταν λοιπόν κάτι σαν “απορροφητής κραδασμών” (η αδόκιμη μετάφραση στα ελληνικά της λέξης αμορτισέρ), για να εκτονωθεί η υφιστάμενη πίεση και να πάει το μπαλάκι στο τερνός της Τουρκίας, που δε θα μπορούσε παρά να δεχτεί τον όποιο διάλογο, έστω και σε τριτεύοντα ζητήματα, μια και χρόνια τώρα παραπονιέται για άρνηση διαλόγου απομέρους της ελληνικής κυβέρνησης.

Αυτά τα δύο σημεία αποτελούν τις φανερές αιτίες (πιο σωστό θα ήταν να πούμε τα προσχήματα)

για την αλλαγή ταχτικής του Παπανδρέου στα ελληνοτουρκικά.

ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΑΣΗΣ Ή ΑΛΛΑΓΗ ΤΑΧΤΙΚΗΣ;

Νομίζουμε όμως πως αλλού βρίσκεται η πραγματική αιτία της αλλαγής ταχτικής.

Η κρίση του Κόσοβου έδειξε με σαφήνεια και στον πιο δύσπιστο πως η Ρωσία παίζει έναν ιδιαίτερο ρόλο στα Βαλκάνια και απέκτησε προσβάσεις που μερικά χρόνια πριν θα της ήταν αδιανόητες. Εκδήλωση αυτής της νέας κατάστασης ήταν η αιφνιδιαστική προέλαση των ρωσικών στρατευμάτων στο Κόσοβο και η ετοιμική κατάληψη του αεροδρομίου της Πρίστινας, που ήθελε να υποδηλώσει ποιος είναι το πραγματικό αφεντικό στην περιοχή. Όλη αυτή η κατάσταση έκανε τους νατοϊκούς (όχι κι εμάς όμως) να τρίβουν τα μάτια τους από την έκπληξη: ακούς εκει η πεθαμένη Ρωσία να εισβάλλει πριν από μας τους νικητές!

Στην ουσία η κρίση του Κόσοβου ήταν άλλο ένα βήμα (άλμα, θα ήταν πιο σωστό να πούμε) της Ρωσίας προς την περικύκλωση της Ευρώπης μέσω της εδραίωσης της θέσης της στα καντρικά Βαλκάνια.

Σημαντικότατο ρόλο στην προώθηση, συνειδητά, των ρωσικών θέσεων έπαιξε από το πρώτο λεπτό της κρίσης ο Γ. Παπανδρέου. Τα δημόσια συχαρίκια που του έδωσε ο Τσερνομίρντιν για τη δουλειά του δεν είναι καθόλου τυχαία.

Περικύκλωση της Ευρώπης όμως χωρίς περικύκλωση της Τουρκίας δε γίνεται, καθώς αυτή βρίσκεται στο υπογάστριο της Ρωσίας και ελέγχει τα Στενά προς τη Μεσόγειο. Τις ίδιες ακριβώς μέρες που ο Παπανδρέου έκανε αγαπούλες στον Τζεμ, ο Τσοχατζόπουλος βρισκόταν στο Ιράν υπογράφοντας μαζί με την Αρμενία μια τριμερή συμφωνία “αμυντικής συνεργασίας”. Να γιατί λέμε ότι ήταν μια καλοστημένη απάτη η όλη υπόθεση.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Εδώ και μερικούς μήνες έφτασαν στην Κρήτη τα τμήματα του ρωσικού πυραυλικού συστήματος S-300 και είναι θέμα χρόνου η εγκατάστασή του. Και όλα αυτά εντελώς αθόρυβα, μακριά από τα ΜΜΕ και τις τυμπανοκρουσίες, όπως ακριβώς επιβάλλει η ρωσική τέχνη του καμουφλάζ.

Κάνε τη δουλειά σου ήσυχα και αθόρυβα, είναι η κορωνίδα της σύγχρονης ρωσικής διπλωματίας. Και ο Γ. Παπανδρέου την ακολουθεί πιστά. Όσο διάστημα λοιπόν θα ολοκληρώνεται η εγκα-

τάσταση των S-300 στη Κρήτη και η ανάπτυξη των ρωσικών θέσεων στο Κόσοβο, οι Τούρκοι, οι Αμερικάνοι, οι Ευρωπαίοι, ακόμα και οι ίδιοι οι Έλληνες θα πρέπει να είναι αποκοιμισμένοι. Μετά, όταν σκάσει το παραμύθι, άντε να τους ξεκουνήσεις από τη θέση τους!

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ “ΔΙΑΛΟΓΟΥ”

Η απάτη του “διαλόγου” φαίνεται και από το ίδιο το περιεχόμενο της επιστολής, την οποία δημοσίευσε ολόκληρη Το Βήμα (28 Ιούνη).

Καταρχήν, το πολύ συγκεκριμένο ζήτημα της τρομοκρατίας που έθεσε ο Τζεμ πνίγεται μέσα σε άλλα δέκα θέματα. Όταν θέλει κανείς να ξεφύγει από κάτι συγκεκριμένο, τότε βάζει κι άλλα θέματα στο τραπέζι, υποβαθμίζοντας έτσι μέχρι εξαφάνισης το ζητούμενο. Αλλά ακόμη κι έτσι όπως μπαίνει, «στο πλαίσιο της πρόσφατης συμφωνίας Πρωτοβουλία για τη Συνεργασία για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, για την πρόληψη και καταπολέμηση της διασυνοριακής εγκληματικότητας», δίνει κανείς στην έννοια της τρομοκρατίας ένα εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο και, παράλληλα, βάζει κι άλλες χώρες στο παιχνίδι, που στο κάτω-κάτω δεν έχουν καμιά ανάμιξη. Δεν είναι ούτε η Βουλγαρία, ούτε η Ρουμανία, ούτε η Δημοκρατία της Μακεδονίας αυτές που υποστηρίζουν το PKK, ούτε και έχουν τόσο έντονο πρόβλημα τρομοκρατίας (εσωτερικής ή εισαγόμενης) όπως η δική μας χώρα. Έπειτα, κι εδώ είναι μια πονηριά του Παπανδρέου, βάζει το ζήτημα στα πλαίσια ενός οργάνου στο οποίο παρεμβαίνει κι η Ρωσία. Την μπάτζει από το παράθυρο.

Πρώτα-πρώτα λοιπόν το ζήτημα θάβεται ως ένα μεταξύ άλλων. Ποια είναι αυτά τα άλλα; Θαυμάστε τη ρωσική ταχτική:

- Ο τουρισμός
- η ομορφιά του φυσικού περιβάλλοντος και η συνεργασία σε οικολογικά θέματα (πού ‘σαι μεγάλε Λαλιώτη να θαυμάσεις τον ομογάλακτό σου!)
- η αναστύλωση θρησκευτικών και πολιτιστικών μνημείων
- οι ανταλλαγές καλλιτεχνών, διανοούμενων και μη κυβερνητικών οργανισμών
- τα βιβλία για την ιστορία των Βαλκανίων στα εκπαιδευτικά συστήματα
- η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, της διακίνησης ναρκωτικών και της παράνομης μετανάστευσης.

Μέσα στο συνοθύλευμα χάνεται και η σοσιαλφασιστική τρο-

μοκρατία.

Η δεύτερη απάτη στην επιστολή είναι πως τα θέματα αυτά παρουσιάζονται ως ρεαλιστικά συζητήσιμα, ως τα πιο εύκολα δηλαδή για επίλυση, αφήνοντας ανοιχτό ένα αόριστο ενδεχόμενο για συζήτηση και άλλων θεμάτων, χωρίς φυσικά να καθορίζονται ποια είναι αυτά. Υπάρχει δηλαδή μια σκόπιμη ασάφεια ως προς τη συνέχεια: «Πιστεύω ακράδαντα ότι πρέπει να υιοθετήσουμε μια ρεαλιστική προσέγγιση, η οποία θα επιτρέψει να αντιμετωπισθούν τα σημαντικά θέματα κατά σειρά».

Πίσω από τις προσεκτικές διατυπώσεις επαναφέρεται, ουσιαστικά, με άλλη μορφή η παλιά αδιέξοδη πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης, αυτή των “πέντε σημείων”, μόνο που το τότε τρίτο σημείο έχει γίνει τώρα πρώτο! Αυτή είναι και η μόνη αλλαγή, και βέβαια αυτό δε συνιστά αλλαγή ουσίας, αλλά στάχτη στα μάτια. Πρόκειται απλά για αλλαγή ταχτικής. Σε δουλειά να βρισκόμαστε μέχρι να μπει το νερό στ’ αυλάκι.

Η συζήτηση αυτών των θεμάτων δε θα ήταν άσκοπη αν δε γινόταν ακριβώς για να μείνουν εκκρεμή τα σοβαρότερα ζητήματα που αφορούν στις σχέσεις των δύο χωρών: εναέριος χώρος, χωρικά ύδατα, υφαλοκρηπίδα, εμποικισμός των βραχονησίδων, εξοπλισμός ορισμένων νησιών, σχέση με το PKK, ακριβής καθορισμός των θαλάσσιων συνόρων όπου αυτά δεν καθορίζονται με διεθνείς συμφωνίες, Κυπριακό. Αυτά είναι τα αληθινά αγκάθια που πρέπει να συζητηθούν.

Αν πραγματικά όμως η ελληνική κυβέρνηση ήθελε να εδραιωθεί ένα καταρχήν κλίμα εμπιστοσύνης ανάμεσα στις δύο χώρες, θα έκανε μία και μοναδική κίνηση, που στο τέλος-τέλος είναι και συμβατική της υποχρέωση, μια που έχει βάλει την υπογραφή της στη σχετική συμφωνία της ΕΕ με την Τουρκία: θα ξεμπλόκαρε το βέτο της, ώστε να δοθεί στην Τουρκία η οικονομική βοήθεια που προβλέπει η συμφωνία Τελωνειακής Ένωσης. Όσο δεν το κάνει αυτό, είναι ύποπτη και υπόλογη απέναντι στον ελληνικό λαό, πριν απ’ όλους. Το βασικό έγκλημα των ρωσόφιλων στην Ελλάδα είναι ένα: ότι κόβουν το δρόμο της Τουρκίας προς την Ευρώπη, ότι τσακίζουν δηλαδή τις πιο προοδευτικές αστικές δυνάμεις αυτής της χώρας και δυναμώνουν τους αντιευρωπαϊκούς ισλαμοφασίστες του Ερμπακάν και τους εθνοφασίστες της Εθνικιστικής Δράσης. Το ελάχιστο βήμα ειρήνης με την Τουρκία περνάει μέσα από τη διευκόλυνση της ευρωπαϊκής πορείας της.

Για το «εκτός νόμου» της Χρ. Αυγής

Το Υπ. Δικαιοσύνης υποχρεώνεται σε απάντηση και καλύπτει τους ναζιστές

Την επίσημη απάντησή του έδωσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο αίτημα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστές. Το υπουργείο αποφάνθηκε ότι «δεν δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας».

Με αίτησή της στο «Συνήγορο του Πολίτη» στα τέλη Φεβρουαρίου 1999, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία ζήτησε την επέμβασή του για να έχει μία απάντηση από το υπουργείο στα αιτήματα που είχε υποβάλει με το υπόμνημα της τον Μάιο του 1998. Στο υπόμνημα αυτό, όπως γνωρίζουν οι φίλοι και οι αναγνώστες μας, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία ζητούσε να ληφθούν νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για να απαγορευτεί η δράση των ναζιστών, και συγκεκριμένα των ναζιστών της «Χρ. Αυγής», στη χώρα μας, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Ελλάδα από τη Διεθνή Αντιρατσιστική Σύμβαση, και σύμφωνα με την ευρωπαϊκή πρακτική. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης αρνιόταν επίμονα να απαντήσει στην Α.Π. Στόχος του ήταν να καλύψει τους ναζιστές, δίχως όμως και να εκτεθεί. Ο Συνήγορος του Πολίτη έστειλε αμέσως μία επιστολή στο υπουργείο στην οποία τόνιζε ότι είναι συνταγματικό και δημοκρατικό δικαίωμα των πολιτών να λαμβάνουν απάντηση στα αιτήματά τους απέναντι στη διοίκηση στο εύλογο χρονικό διάστημα του ενός

μήνα, και ότι υπάρχει αντίστοιχη υποχρέωση της διοίκησης για επαρκώς αιτιολογημένες απαντήσεις.

Ύστερα από αυτή την παρέμβαση, και μετά την παρέλευση ενός χρόνου από την υποβολή του υπομνήματος, το υπουργείο έστειλε την απάντησή του στο «Συνήγορο του Πολίτη» και όχι στην Α.Π. Ο Συνήγορος του Πολίτη ανέλαβε την πρωτοβουλία να κοινοποιήσει στην Αντιναζιστική το έγγραφο του υπουργείου κι έτσι ήρθε στα χέρια της. Παραθέτουμε τις λίγες γραμμές αυτής της έγγραφης απάντησης που έδωσε το υπουργείο, αγνοώντας έναν ογκωδέστατο φάκελο:

«Σε απάντηση της από 17-3-1999/ΑΠ 1390.2.2 επιστολής σας, σας γνωρίζουμε ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης λαμβάνει, ημερησίως, περίπου 30-40 επιστολές, υπομνήματα κ.ά. και απαντά σε όσα, εκ του νόμου, υποχρεούται.

Το υπουργείο δεν δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα της «Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας», γιατί έχει δημοσίως διατυπώσει τη θέση να μην του υποβάλλονται αιτήματα που θεωρούνται παρέμβαση στο έργο της Δικαστικής Εξουσίας.

Η αιτούσα οργάνωση «Αντιναζιστική Πρωτοβουλία έχει την ευχέρεια προσφυγής στο Πρωτοδικείο με νομικό παραστάτη και εκεί μπορεί να διεκδικήσει τα αιτήματα της διάλυσης της οργάνωσης «Χρυσή Αυγή».

Το σημείωμα αυτό με ημερομηνία 6 Μαΐου 1999, υπογράφεται από τη διευθύντρια του γραφείου υπουργού Αικατερίνη Κατσιάμπα. Απέναντι στην προκλητική συμπεριφορά του υπουργείου υπήρξε αντίδραση από το Συνήγορο του Πολίτη που με νέο έγγραφο του προς το γραφείο του υπουργού, επιστημαίνει ότι το υπουργείο είναι ακόμα υπαίτιο για το γεγονός ότι δεν έδωσε απάντηση για ένα χρόνο στο αίτημα μιας οργάνωσης, και ότι η διοίκηση είναι πάντα υποχρεωμένη σε απάντηση, είτε θετική είτε αρνητική και σε επαρκή αιτιολόγησή της. Υποχρέωση από το νόμο δεν υπάρχει μόνο αν «το αίτημα είναι προδήλως παράνομο ή επαναλαμβάνεται κατά τρόπο καταχρηστικό», και αυτό προφανώς δεν ισχύει σ' αυτή την περίπτωση. Ακόμα αναφέρεται ότι η απάντηση έπρεπε να σταλθεί απευθείας στην Α.Π. και ότι «το γεγονός ότι υποδεικνύεται στους ενδιαφερόμενους συγκεκριμένη διαδικασία επίλυσης του αιτήματός τους, δηλαδή η προσφυγή στη δικαιοσύνη, ενισχύει το επιχείρημα ότι ήταν εφικτή μέσα στο πλαίσιο της νομιμότητας, η εμπρόθεσμη απάντηση».

Και καταλήγει το έγγραφο του Συνήγορου του Πολίτη προς το υπουργείο ως εξής: «Με άλλα λόγια, το έγγραφο το οποίο μας απευθύνετε όφειλε να έχει ως κύριο αποδέκτη την ενδιαφερόμενη Οργάνωση ή τουλάχιστον να κοινοποιείται προς αυτήν, επειδή

ακριβώς αποτελεί την έγγραφη και αιτιολογημένη απάντηση επί των αιτημάτων της. Για τους λόγους αυτούς, αναλαμβάνουμε πλέον εμείς να κοινοποιήσουμε την απάντησή σας».

Ο Συνήγορος του Πολίτη έδειξε δημοκρατική συνέπεια στο ρόλο του.

Αντίθετα η αντιμετώπιση του υπουργείου, με επικεφαλής του τον καιροσκόπο και εθνικιστή Γιαννόπουλο, είναι χαρακτηριστική του αντιδραστικού και διπρόσωπου χαρακτήρα της σημερινής κυβέρνησης. Ο υπουργός Δικαιοσύνης, θεωρεί την αντιμετώπιση της δράσης των ναζιστών σα ζήτημα τάχα αμελητέο στο οποίο μάλιστα δεν υποχρεώνεται «από το νόμο» να απαντήσει, τη στιγμή που υπάρχει μία τουλάχιστον γνωστή δολοφονική επίθεση, με καταζητούμενο στέλεχος της «Χρ. Αυγής». Το υπουργείο αγνοεί επιδεικτικά ένα αριθμό αιτημάτων και επιχειρημάτων, και με την επίκληση «αδυναμίας παρέμβασης στο έργο της δικαστικής εξουσίας» δηλώνει ότι «δεν δύναται να ικανοποιήσει το αίτημα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας», τη στιγμή που το αίτημα δεν αφορά τη δικαστική εξουσία, αλλά τη λήψη νομοθετικών και διοικητικών μέτρων. Λέει «να πάτε στο Πρωτοδικείο με νομικό παραστάτη», τη στιγμή που κανένας νόμος αυτού του κράτους δεν δίνει τη δυνατότητα να πάει οποιοςδήποτε στο Πρωτοδικείο και να ζητήσει την απαγόρευση των ναζιστών. Τέλος, μέσα σ' αυτές τις λίγες γραμμές αναγνωρίζεται έμμεσα η βασικότητα του αιτήματός μας για την απαγόρευση των ναζιστών, αφού υποδεικνύεται τρόπος δράσης για την ικανοποίηση του αιτήματος χωρίς να προβάλλεται οποιαδήποτε ένσταση ότι η απαγόρευση των ναζιστών αντιβαίνει στη δημοκρατική νομιμότητα, και παρ' ό' αυτά το ίδιο το αίτημα αγνοείται επιδεικτικά.

Δεν είναι όμως μόνο ο υπουργός Δικαιοσύνης που συμπεριφέρεται σαν προστάτης των ναζιστών. Ο πρωθυπουργός, ο οποίος έχει ενημερωθεί με κοινοποίηση του υπομνήματος και των επανειλημμένων επιστολών της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας προς το υπουργείο για απάντηση, αλλά και με επιστολή απευθυνόμενη στον ίδιο για ανάληψη πρωτοβουλίας, επιδεικνύει την ίδια στάση.

Η ασυλία που απολαμβάνουν οι ναζιστές στις «Χρ. Αυγής» σ' αυτή τη χώρα έχει να κάνει με το γεγονός ότι πρεσβεύουν τις ίδιες πολιτικές θέσεις και εξυπηρετούν τα αντιδημοκρατικά σχέδια των δυνάμεων του κυρίαρχου ρωσόδουλου μετώπου, δηλαδή του μετώπου των «μικρών κομμάτων», ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, ΔΗΚΚΙ, της λαλιώτικης φράξιας μέσα στο ΠΑΣΟΚ, και της караμανλικής τά-

σης μέσα στη ΝΔ.

Το πρόβλημα για τους ναζιστές της «Χρ. Αυγής» είναι ότι το δημοκρατικό ρεύμα σ' αυτή τη χώρα αντιδρά σε αυτούς που κρατούν τη σημαία του Χίτλερ, και δεν επιτρέπει την ανάπτυξή τους. Από την άλλη η πίεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα που δέχεται η χώρα μας στα πλαίσια της Ευρώπης είναι ισχυρή, ώστε να μην μπορούν να έχουν πλήρη ελευθερία λόγου και δράσης.

Αυτά τα δύο στοιχεία, δηλαδή το δημοκρατικό ρεύμα, και την ευρωπαϊκή πίεση θα αξιοποιήσει η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ για να συνεχίσει την πάλη της ενάντια στους ναζιστές, τόσο στο πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο, όσο και στο επίπεδο της δημοκρατικής νομιμότητας.

Θα κλείσουμε αυτό το άρθρο, με τα αιτήματα που διατύπωνε στο υπόμνημά της η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, τα οποία συνεχίζει και θα συνεχίζει να υποστηρίζει. Αυτά τα αιτήματα κρίθηκαν ως «παρέμβαση στο έργο της δικαστικής εξουσίας»(!):

- **Να τεθεί εκτός νόμου η «Χρ. Αυγή»**
- **Να απαγορευτεί η ίδρυση, λειτουργία και δραστηριότητα κάθε άλλης ρατσιστικής ομάδας ή οργάνωσης σε συμμόρφωση με το άρθρο 4 της Διεθνούς Αντιρατσιστικής Σύμβασης**
- **Να προσχωρήσει η χώρα μας στη διαδικασία του Αρθρου 14 των ατομικών προσφυγών της Διεθνούς Αντιρατσιστικής Σύμβασης**
- **Να τροποποιηθεί ο Νόμος 927/79 ώστε να επιτρέπεται η αυτεπάγγελτη δίωξη και η μήνυση, να προβλεφθούν αυστηρές ποινές ανάλογες με τη σοβαρότητα του ρατσιστικού εγκλήματος, και να συμπληρωθεί με την πρόβλεψη ποινικού κολασμού για τη δημόσια άρνηση των εγκλημάτων που ορίζονται στο άρθρο 6 του οργανισμού του διεθνούς στρατοδικείου που προσαρτήθηκε στη συμφωνία του Λονδίνου της 8ης Απριλίου 1945, στο βαθμό που η άρνηση αυτή συνιστά περιφρονητική ή μειωτική συμπεριφορά έναντι ομάδας ατόμων προσδιοριζόμενης με βάση το χρώμα, τη φυλή, τη θρησκεία ή την εθνική ή εθνοτική καταγωγή.**
- **Να θεσπισθεί αυστηρή αντιρατσιστική νομοθεσία ώστε να εφαρμοστούν τα άρθρα 2 έως 7 της Διεθνούς Αντιρατσιστικής Σύμβασης**

Ο Παπαδόπουλος πέθανε. Το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» βασιλεύει

Ο θάνατος του Παπαδόπουλου δεν θα αποτελούσε κανένα ζήτημα, εκτός από το ότι θα έπρεπε να είχε γίνει αρκετά νωρίτερα και με την μέθοδο της δικαστικής ποινής της εκτέλεσης, όπως ζητούσε η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας το 1974 με το σύνθημα η χούντα στο Γουδί.

Όμως σήμερα το ζήτημα αυτό αποχτά μια άλλη σημασία.

Είναι το γεγονός πως ο θάνατος του Παπαδόπουλου έγινε σε μια πολιτική περίοδο που το βασικό του σύνθημα είναι σήμερα κυρίαρχο και αποδεκτό από όλα τα πολιτικά κόμματα.

Είναι το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών».

Το «Πρώτα η Ελλάδα» του Σημίτη, δεμένο με την ορθοδοξία του Χριστόδουλου και την «ανωτερότητα του Ελληνισμού» που καλλιεργεί ο σοβινισμός μέσα από όλα τα κόμματα. Το μέτωπο των κομμάτων της ψευτοαριστεράς με το σοβινισμό και την ορθοδοξία, τα εθνικοσοσιαλιστικά κηρύγματα του Τσοβόλα και οι σοβινιστικές κορώνες του Καραμανλή, φτιάχνουν ένα κυρίαρχο πολιτικό τοπίο που το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών» του Παπαδόπουλου μοιάζει με λυκόπουλο του προσκοπισμού.

Ο νέος φασισμός που γεννιέται σε αυτή τη χώρα

είναι μια χειρότερη επανέκδοση της 21ης του Απριλίου του 1967. Λέμε χειρότερη γιατί το '67 ήταν ο στρατιωτικός μηχανισμός και μερικά πολύ μειοψηφικά τμήματα της αστικής τάξης που έκαναν τη δικτατορία, απομονωμένα από το λαό. Τώρα είναι ένα μεγάλο τμήμα του λαού που έχει αρχίσει να διαβρώνεται από τις φασιστικές ιδέες, όλο και πιο μεγάλων κομματιών της άρχουσας τάξης. Τώρα κινδυνεύουμε από τον αληθινό φασισμό, δηλαδή από μια δικτατορία που θα έχει πίσω της μαζικό κίνημα, από μια δικτατορία που θα εκδηλώνεται σαν «εθνική και λαϊκή δικτατορία».

Έτσι αυτό που είναι σήμερα το βασικό γιο το δημοκρατικό κίνημα είναι μαζί με τον Παπαδόπουλο να θάψει και το «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών».

Όπως επίσης να απαιτήσει την τιμωρία όλων εκείνων των φασιστοειδών που προκάλεσαν στην κηδεία με τους λόγους και τους πυροβολισμούς σαν τον Παττακό που κυκλοφορεί ελεύθερος και την ναζιστική «Χρ. Αυγή» που ...απολαμβάνει την αστική νομιμότητα.

ΙΝΤΡΙΓΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το Φόρουμ Κοινωνικών Οργανώσεων και Νεολαίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ένα ημιετήσιο όργανο κάτω από την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς και χρηματοδοτείται από αυτήν και από την Ευρ. Ένωση. Αποτελεί μέλος του Ευρωπαϊκού Φόρουμ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Τα μέλη του είναι περίπου 70 οργανώσεις (μη κυβερνητικές αλλά και νεολαίες κομμάτων) και ο γενικός γραμματέας της Ν. Γενιάς είναι ο Σφηκάκης. Οι Γενικές Συνελεύσεις του γίνονται κάθε 6 μήνες. Η προηγούμενη συνέλευση είχε γίνει το Νοέμβριο του '98 στην οποία είχε προσκληθεί να παρευρεθεί σαν παρατηρητής και η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία. Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία σε κείνη τη γενική συνέλευση πρότεινε ένα ψήφισμα για να τεθεί εκτός νόμου η ναζιστική συμμορία της "Χρ. Αυγής", το οποίο και ψηφίστηκε ομόφωνα. Μετά από 2 περίπου μήνες η Α.Π υπέβαλλε αίτηση για να γίνει μέλος του Φόρουμ. Η αίτηση αυτή θα εξεταζόταν στην επόμενη Γ. Σ που πραγματοποιήθηκε στις 19 - 20 Ιουνίου 1999 στους Δελφούς.

Έτσι η Α.Π συμμετείχε σ' αυτήν τη γενική συνέλευση. Επίσης σ' αυτή τη γενική συνέλευση θα εξεταζόταν μόνο τυπικά και η αίτηση της νεολαίας του Ουράνιου Τόξου μιας και στην προηγούμενη Γ.Σ του Νοεμβρίου είχε υποβληθεί η αίτηση και είχαν μιλήσει οι εκπρόσωποί της.

Η Γ.Σ ξεκίνησε με τη συμμετοχή 26 οργανώσεων. Μετά την εισήγηση για τον απολογισμό δράσης από την Εκτελεστική Επιτροπή, μίλησε και ο Αμπντουλχαλίμ Ντεντέ από την τουρκική μειονότητα της Θράκης, δημοσιογράφος και αντιπρόεδρος της απερχόμενης εκτελεστικής. Η Οργάνωση που εκπροσωπεί ο Ντεντέ στο Φόρουμ λέγεται Μειονοτική Κίνηση για τα Ανθρώπινα και Μειονοτικά δικαιώματα. Στην τοποθέτησή του, ο Ντεντέ αναφέρθηκε στην επίθεση που είχε δεχτεί μέσα στην εκτελεστική όλο το προηγούμενο διάστημα, επειδή αυτός-σαν πρόσωπο και όχι σαν μέλος του Φόρουμ - μαζί με άλλους 16 δημοσιογράφους της τουρκικής μειονότητας, είχε δηλώσει ότι ο Οτσαλάν είναι τρομοκράτης και έπρεπε να εκδοθεί στην Τουρκία από την Ιταλία. Αφού επανέλαβε αυτή του τη θέση ακολούθησε μια εντονότατη αντιπαράθεση ανάμεσα σ' αυτόν και μέλη της εκτελεστικής και κυρίως τον πρόεδρο Γιαννέλο και άλλους που αποτελούν την ομάδα Σφηκάκη μέσα στο Φόρουμ (ευρωπαϊκοί και φίλοι του Γιωργάκη Παπανδρέου).

Στη συνέχεια μπήκε το θέμα του Ουρ. Τόξου από τον Π. Δημητρά (Παρατηρητήριο του Ελσίνκι) που ανέλαβε - ενώ δεν παρευρισκόταν κανένας εκπρόσωπος του Ο.Τ στη συνέλευση - να εισαγάγει αυτός για ψηφοφορία την αίτηση του Ο.Τ. Οι σοβινιστές (νεολαία ΠΑΣΟΚ) και η "ομάδα Σφηκάκη" προέβαλαν το επιχειρημα ότι αφού δεν ήταν παρών ο εκπρόσωπος του Ο.Τ το θέμα έπρεπε να αναβληθεί για την επόμενη Γ.Σ. Έτσι η πρόταση Δημητρά δεν πέρασε. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο σοσιαλφασίστας Αργαλιώτης. Εκπρόσωπος του Δίκτυου Μεταναστευτικών Οργανώσεων, ένα από τα παρακλάδια του γνωστού μας "Δίκτυου", δήλωσε αποχή από την ψηφοφορία χωρίς καμία εξήγηση.

Ήρθε ώρα της Αντιναζιστικής. Η Α.Π με την εκπρόσωπό της, Α. Στάη, ανέπτυξε τα επιχειρήματά της για το αίτημα "εκτός νόμου" των ναζιστών και τις μίνιμουμ θέσεις της - που αποτελούν και τη βάση του καταστατικού της - δηλαδή τον αυτοπροσδιορισμό των μειονοτήτων, την υποστήριξη της Ευρ. πορείας της χώρας, τη θέση ενάντια

στον αντισημιτισμό κ.λπ. Η εκπρόσωπος της Α.Π. τοποθετήθηκε επίσης στο ζήτημα Οτσαλάν υποστηρίζοντας ότι αυτό το τόσο αμφισβητούμενο πρόσωπο δεν μπορεί να αποτελεί ένα ζήτημα αρχής για το Φόρουμ, ώστε να ζητείται η παραίτηση του Ντέντε επειδή έκφρασε τη θέση του γι αυτό. Όσο για το ΡΚΚ είπε ότι το θεωρεί ένα φασιστικό κόμμα που έχει κατηγορηθεί για τα εγκλήματά του και από διεθνείς οργανώσεις και θύμισε τις επιθέσεις του στην Ελλάδα ενάντια στους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες στο Λαύριο πριν από μερικά χρόνια.

Τέλος η Α.Π υποστήριξε τη θέση της για τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία, ότι δηλαδή το κύριο ζήτημα σ' αυτόν τον πόλεμο ήταν η εθνοκάθαρση του σέρβικου φασισμού και κατήγγειλε την απόκρυψη αυτού του εγκλήματος στη χώρα μας από ολόκληρο το πολιτικό καθεστώς και τα ΜΜΕ.

Μετά από αυτά άρχισε ένα μαπαράζ επιθετικών ερωτήσεων. Οι σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ, οι φίλοι του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ, με επικεφαλής τον Αργαλιώτη του Δίκτυου, οι της ομάδας Σφηκάκη, αλλά και ο Δημητράς, όλοι ενώθηκαν στην "Ιερά Εξέταση". Ο στόχος ήταν προφανής. Να φύγει η Α.Π από το Φόρουμ, αφού πρώτα "φτιαχτεί" το κλίμα εναντί της. Μετά από πολλή ώρα ήρθε η ερώτηση του προεδρείου: "Ποιοι ψηφίζουν υπέρ"; Σηκώθηκαν 7 χέρια. "Ποιοι ψηφίζουν κατά"; Σηκώθηκαν 9 χέρια. "Λευκά"; Σηκώθηκαν 10 χέρια! Η εκπρόσωπος της Α.Π τότε κάνει μια δήλωση καταγγέλοντας τα αποτελέσματα αυτής της ψηφοφορίας σαν πρωτοφανές σκάνδαλο, όσο ακριβώς είναι και η νομιμότητα των ναζιστών σ' αυτή τη χώρα.

Το μεγάλο επίσης σκάνδαλο ήταν ότι αυτή η απόφαση πάρθηκε χωρίς κανένα σκεπτικό χωρίς καμία αιτιολόγηση. Σ' αυτό το "δημοκρατικό" Φόρουμ δηλαδή όποιος ενοχλείται από τις θέσεις μιας οργάνωσης, χωρίς να λέει καν γιατί ενοχλείται, αρκεί να σηκώσει το χέρι του για να την πετάξει έξω.

Την άλλη μέρα, ο Ντέντε έβαλε στη Γ.Σ το θέμα της αλλαγής του ονόματος της Οργάνωσής του, από "Μειονοτική" σε "Τουρκική Μειονοτική Κίνηση". Οι σοβινιστές δηλώνουν αποχή από την ψηφοφορία. Έτσι ψηφίζεται η αλλαγή του ονόματος με 14 υπέρ και 8 κατά. Οι ίδιοι δηλαδή που καταψήφισαν την Α.Π υπερψήφισαν την Τουρκική Μειονοτική Κίνηση. Οι σοβινιστές έκαναν επίθεση στον Ντέντε, καλώντας εφημερίδες, ραδιόφωνα κ.λπ. Ο Ντέντε δήλωσε τότε ότι αποχωρεί.

Η άποψη της εφημερίδας μας για όλο αυτό το θέμα είναι η εξής:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟΥΜ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ (25/6/1999)

Μέσα στις συνθήκες κρίσης και διάλυσης που επικράτησαν στη Γενική Συνέλευση του Φόρουμ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στους Δελφούς μετά την επίθεση των εθνικιστών στην τουρκική μειονοτική κίνηση, έχει επιχειρηθεί η παρασιώπηση εκείνης της πράξης που άνοιξε τον δρόμο σ' αυτές τις ανώμαλες εξελίξεις. Πρόκειται για την απόρριψη της αίτησης συμμετοχής της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας στο Φόρουμ.

Η απόφαση πάρθηκε χωρίς κανένα σκεπτικό και αιτιολόγηση με 9 μόνο ψήφους κατά [7 υπέρ και 10 λευκά!!!], χάρη στην παρασκηνιακή συνεργασία ορισμένων υποτιθέμενων αντιεθνικιστών με τους εθνικιστές και κάτω από την πίεση κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων.

Είναι πράγματι τερατώδες να μη γίνεται δεκτή σ' ένα τέτοιο Φόρουμ μια οργάνωση που όχι μόνο έχει δράση και διαφανή φυσιογνωμία, αλλά συγκρούεται μετωπικά με τους πιο ακραίους καταπατητές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που είναι οι ναζιστές.

Η Α.Π. δεν αναγνωρίζει καμία εγκυρότητα ούτε στη διαδικασία ούτε στο περιεχόμενο αυτής της απόφασης.

Κατ' αρχήν το πολιτικό καθεστώς ήθελε σ' αυτό το Φόρουμ να πετύχει δύο πράγματα: Πρώτον να πετάξει έξω τον πρωτοπόρο του αντιεθνικισμού που ήταν η Αντιναζιστική και δεύτερον να δεχτεί τις δύο μειονότητες, δηλαδή την τουρκική και την μακεδονική, όχι όμως σαν τέτοιες, αλλά συνωμοτικά και ερμαφρόδιτα. Ήθελε δηλαδή να γίνουν δεκτοί αθόρυβα μόνο οι εκφραστές τους και όχι οι ίδιες σαν τέτοιες. Έτσι έπρεπε κατ' αρχήν να φύγει από τη μέση η Α.Π. Έτσι "διαχώρησαν" την Α.Π. και μετά αναγνώρισαν τον "Τούρκο". Με την αποχή δηλ. των σοβινιστών, διευκόλυναν την αναγνώριση του Ντέντε και στη συνέχεια αναγνώρισαν την τουρκική Κίνηση αλλά καθόλου σαν τουρκική μειονότητα. Αυτό ήθελαν. Έναν Ντέντε ταπεινωμένο. Έτσι τον ήθελαν και οι σοσιαλφασίστες του Δίκτυου. Μέχρι τώρα το σχέδιό τους πήγαινε θαυμάσια. Ο αστάθμητος όμως παράγοντας, αυτό που τους τα χάλασε όλα, ήταν η αποχώρηση του Ντέντε. Αυτός έφυγε επειδή ανέλαβε την υποκρισία και την ανωμαλία όλης αυτής της κατάστασης, όταν δηλαδή διαπίστωνε να μην ότι η "Τουρκική Μειονοτική Κίνηση" ήταν δεκτή από το Φόρουμ αλλά όμως η Α.Π είχε πεταχτεί έξω, ενώ εκείνη τουλάχιστον την ημέρα, ούτε το Ουράνιο Τόξο είχε γίνει δεκτό. Η κνίκια ομάδα Αργαλιώτη (αυτός έφερνε κι άλλους ψήφους μαζί του) δεν ήθελε μέσα το Ουράνιο Τόξο εκείνη την ημέρα για να μη θυμώσουν πολύ οι σοβινιστές. Ο Αργαλιώτης χρειαζόταν την ενότητα με τους σοβινιστές για να καταψηφιστεί η Αντιναζιστική, και ύστερα ήθελε την αποχή τους για να περάσει η Τουρκική Μειονοτική Κίνηση. Αν πέρανε και το Ουράνιο Τόξο μέσα στο Φόρουμ την ίδια μέρα, οι σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ δεν θα το άντεχαν. Γι' αυτό η ομάδα Αργαλιώτη-Δικτύου ψήφισε αποχή στο Ουράνιο Τόξο για να το πετάξει έξω εκείνη τη μέρα. Η απουσία πάντως εκπροσώπου του Ουράνιου Τόξου σ' εκείνη την κρίσιμη ημέρα διευκόλυνε αυτές τις ίντριγκες.

Όταν λοιπόν, ο Ντέντε δέχτηκε την επίθεση από τους σοβινιστές είδε ότι ουσιαστικά είχε μείνει χωρίς αληθινούς συμμάχους. Διαπίστωνε δηλαδή ότι στην επίθεση του σοβινισμού δεν τον υποστήριζαν ούτε οι ίδιοι που τον είχαν ψηφίσει πριν λίγη ώρα. Η αποχώρησή του ήταν ένα πραγματικό χτύπημα στην καρδιά όλης αυτής της δολοπλοκίας.

Η ορθότητα αυτής της στάσης του Ντέντε αποκαλύφθηκε στη συνέχεια όταν ο Σφηκάκης (ουσιαστικά ο χρηματοδότης του Φόρουμ), επιτέθηκε με ωμό και βρώμικο τρόπο και θεώρησε την απόφαση αυτή του Φόρουμ "ως μη υπάρχουσα". Η δήλωσή του είχε

ως εξής: **"η μειοψηφία των οργανώσεων του Φόρουμ δυστυχώς παγιδεύτηκε σε μια συζήτηση σχετικά με την μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, που ούτε τη χώρα μας υπηρετεί ούτε τα συμφέροντα των Ελλήνων μουσουλμάνων προωθεί. Η συζήτηση περί τουρκικής μειονότητας, εμπλέκει ατυχώς το Φόρουμ στις επιδιώξεις των πιο αντιδραστικών και σκοταδιστικών παραγόντων στην Ελλάδα, συντηρώντας μια προπαγάνδα που δεν έχει καμία σχέση με τα δημοκρατικά και ανθρωπιστικά ιδεώδη που καλούμαστε να υπηρετήσουμε σε μια ταραγμένη εποχή. Θα περιμένουμε από το Φόρουμ να διευκρινίσει τη θέση του στο ευαίσθητο αυτό ζήτημα. Ο διαρκής αγώνας για τα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη, δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποχωρεί σε μεθοδεύσεις που υπηρετούν την ένταση, την αποσταθεροποίηση και τις εξάρσεις εθνικισμού".**

Ακόμα περισσότερο αυτή η στάση του Ντέντε επαληθεύτηκε όταν ο Γιαννέλος συμπαρατάχθηκε ουσιαστικά με τον Σφηκάκη και καμία οργάνωση του Φόρουμ δεν διαμαρτυρήθηκε γι αυτήν την ουσιαστική αναίρεση της απόφασης της Γ. Συνέλευσης. Η δήλωση του Γιαννέλου ήταν: **"...Μετά την απαράδεκτη στάση του Ντεντέ να υπογράψει υπέρ της έκδοσης του Οτσαλάν στην Τουρκία και μετά την έντονη καταδίκη αυτής της στάσης από την εκτελεστική επιτροπή και τις οργανώσεις του Φόρουμ απαιτήσε από την τεχνική γραμματεία και σε άγνοια της εκτελεστικής να αλλαχτεί το όνομα σε τουρκική Κίνηση. Η εκτελεστική απέρριψε το αίτημα ως αναρμόδια. Η απαράδεκτη αυτή στάση συνεχίστηκε με δημόσιες ύβρεις και κατέληξε στη Γ.Σ με τη δημιουργία εκρηκτικού κλίματος και εκβιασμό του σώματος. Η υπογραφή για την έκδοση του Οτσαλάν και η μεθόδευσή της διάλυσης της μίνιμουμ βάσης είναι πράξεις ενάντια στον αγώνα για τα ανθρώπινα δικαιώματα".**

Όλη αυτή η σαπίλα δεν μπορεί να έχει καμία σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν μπορούν να μιλάνε για ανθρώπινα δικαιώματα με το σοβινισμό στην αγκαλιά τους. Το Φόρουμ το έφτιαξαν μόνο για τη μίστρα απέναντι στην Ευρώπη. Θέλοντας τις μειονότητες στα υπόγεια, ενώ ανοιχτά αλωνίζουν η Κανέλλη, ο Ζουράφης και ο Πλεύρης, και δυναμώνουν οι φαιοκόκκινοι. Ένα πραγματικά δημοκρατικό Φόρουμ πετάει έξω τους σοβινιστές και όχι τους αντιναζιστές. Ένα δημοκρατικό Φόρουμ πρέπει να έχει στο καταστατικό του την αρχή του δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού των εθνικών μειονοτήτων. Ένα δημοκρατικό Φόρουμ τέλος αποφασίζει να ή όχι για μια οργάνωση στη βάση συγκεκριμένου σκεπτικού και αφού αποδείξει ότι παραβιάζεται το ίδιο του το καταστατικό.

Τέλος πρέπει να σημειώσουμε ότι το πραξικόπημα ενάντια στην Αντιναζιστική Πρωτοβουλία δεν πέρασε χωρίς να δημιουργήσει ρήγματα στο φαιοκόκκινο μέτωπο. Οργανώσεις και άτομα μετά από το σκάνδαλο αυτό βρήκαν τους συναγωνιστές της Α.Π και διαμαρτυρήθηκαν έντονα γι' αυτή τη διαδικασία καταδικάζοντάς της σαν αντιδημοκρατική και δήλωσαν ότι αυτό πρέπει να ξεσηκώσει όλες τις οργανώσεις του Φόρουμ. Επίσης την επόμενη μέρα στο ξεκίνημα της συνέλευσης η Διεθνής Αμνηστία που παρευρισκόταν εκεί σαν παρατηρητής τοποθετήθηκε στο ζήτημα αυτό καταγγέλοντας έντονα τη διαδικασία της διαγραφής της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας σαν πρωτοφανή αντιδημοκρατική διαδικασία.

Το φασιστικό πραξικόπημα δεν πέρασε χωρίς να ξυπνήσει τις συνειδήσεις των δημοκρατών σ' αυτό το Φόρουμ παρωδία.

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟΝ "ΙΣΙΚ FM" - 6^ο μέρος

Ο Η.Ζαφειρόπουλος με τον Αμπντουλχαλίμ Ντεντέ

Δημοσιεύουμε σ' αυτό εδώ το φύλλο της Νέας Ανατολής το δεύτερο μέρος της συνέντευξης-συζήτησης του σ. Η. Ζαφειρόπουλου με τον Αμπντουλχαλίμ Ντεντέ που μεταδόθηκε ζωντανά στις 8 του Ιούνη από το ραδιοφωνικό σταθμό της Κομοτηνής Isik FM, στα πλαίσια των ευρωεκλογών. Σ' αυτό το σημείο ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος μιλά για τον βαθιά αντιδραστικό χαρακτήρα του ψευτοΚΚΕ στο θέμα των μειονοτήτων και ειδικότερα για το βάφτισμα της τούρκικης μειονότητας "μουσουλμανικής":

Η.Ζ.: Όταν λες κάποιον μουσουλμάνο, αυτόματα δίνεις πολιτική οντότητα στο θρησκευτικό αίσθημα. Δίνεις, ας το πούμε, εθνοτικό χαρακτήρα στη θρησκεία. Που σημαίνει ότι κάνεις ηγεμονικό παράγοντα τη θρησκεία. Είτε το λες αυτό για την ορθοδοξία είτε το λες για τον ισλαμισμό, κάνεις το ίδιο λάθος. Οι άνθρωποι μπορεί να είναι ισλαμιστές στην πίστη τους, μουσουλμάνοι στην πίστη τους τη θρησκευτική, αλλά ταυτόχρονα στην πολιτική τους αντίληψη μπορεί να είναι οτιδήποτε. Από μαρξιστές, ως αντιμαρξιστές, ως σοσιαλδημοκράτες. Είναι ένα ατομικό αίσθημα. Όταν εσύ κάνεις τη θρησκευτική πίστη πολιτική οντότητα, πέφτεις ουσιαστικά στο μίσος της άλλης θρησκευτικής πίστης. Μετατρέπεις την πίστη σε πολιτικό εργαλείο. Κι αυτό χαρακτηρίζει τους πολέμους και τις αντιθέσεις του Μεσαίωνα, όχι του 20ού αιώνα. Η ελληνική αντίδραση για να παρακάμψει τον Τούρκο, τον μετατρέπει σε μουσουλμάνο από την πολιτική άποψη. Εισάγοντας αυτόν τον παράγοντα μέσα στην κοινωνική ζωή της Ελλάδας, είναι αυτόματα το ίδιο με το αντίστροφο, που το 'χει κάνει κι αυτό τώρα τελευταία αυτό το λεγόμενο κομμουνιστικό κόμμα, να μετατρέψει τους Έλληνες όλους σε ορθόδοξους. Είναι ακριβώς ο καθρέφτης αυτής της αντίληψης. Έτσι μας φέρνει όχι απλώς σε εθνικό πόλεμο μέσα στην Ελλάδα, αλλά ακόμα και σε θρησκευτικό. Είναι όξυνση. Το εμφανίζουν αυτό σαν ηπιότητα (την μουσουλμανοποίηση των Τούρκων), αλλά είναι όξυνση.

Αυτό είναι λοιπόν το ένα. Το άλλο που ρώτησες είναι τι δουλειά έχει το Κόσοβο με τη Θράκη και πώς ανακατεύεται. Καταρχήν, όλοι σήμερα οι εθνικιστές, για να σπρώξουν την Ελλάδα να είναι υπέρ των Σέρβων, του είπαν (του λαού) το εξής επιχειρήματα: 'Ότι όπως το ΝΑΤΟ, για να υποστηρίξει τους Κοσοβάρους, πήγε και βομβάρδισε τους Σέρβους, έτσι το ΝΑΤΟ το ίδιο και οι Αμερικάνοι θα έρθουν εδώ και, για να υποστηρίξουν την τούρκικη μειονότητα, θα βομβαρδίσουν την Ελλάδα και θα της κάνουν απόσχιση στη Θράκη. Δηλαδή, αν και μέλος του ΝΑΤΟ θα τη βομβαρδίσουν και θα κάνουν απόσχιση. Αυτό το επιχειρήματα γιατί το χρησιμοποιήσαν; Για να μπορέσουν να συνδέσουν τον ελληνικό λαό με την υπόθεση του Κόσοβου. Ο άλλος λέει "δε με ενδιαφέρει και πολύ το Κόσοβο ή, εν πάση περιπτώσει, με ενδιαφέρει, αλλά δεν φανατίζομαι και πολύ". Του λένε "να φανατιστείς πολύ, γιατί, αν αφήσεις το ΝΑΤΟ να βομβαρδίσει τους Σέρβους υπέρ των Κοσοβάρων και οι Κοσοβάροι κάνουν απόσχιση στο Κόσοβο, τότε θα δεχτείς και το διαμελισμό της Ελλάδας στη Θράκη. Γι' αυτό, να είσαι μαχητικά με τους αδελφούς Σέρβους".

Αυτό είναι το επιχειρήματα του φαιοκόκκινου μετώπου, απ' την εκκλησία μέχρι τους εθνοφασίστες και μέχρι την υποτιθέμενη Αριστερά. Σ' αυτό πρέπει να απαντήσουμε. Γιατί εκεί στηρίζεται όλη της η πολιτική φιλοσοφία και για την καταπίεση της εθνικής μειονότητας εδώ. 'Ότι δηλαδή κινδυνεύει από την απόσχιση. "Και να, ορίστε τι παθαίνει το Κόσοβο".

Καταρχήν, εδώ κάνουν ότι θέλουν από αυθαίρεσία. Δεν υπάρχει εδώ χάμο μία κατάσταση Κόσοβου και δεν πρέπει να υπάρξει.

Δε θα το θελήσουν οι Αμερικάνοι, αλλά καταρχήν δεν το θέλει η ίδια η μειονότητα που ζει σ' αυτήν την περιοχή. Θέλουν να της ριξουν μια λάσπη παραπάνω και να της κάνουν μια παραπάνω επίθεση, ενώ από το χαρακτήρα της ποτέ δε βγήκε αυτό. Η αλβανική μειονότητα στη Σερβία, παρόλο που αργότερα καταπίεστηκε βάνουσα από τους Σέρβους, μετά το '89, πρέπει να δεχτεί κριτική -και της κάνουμε εμείς κριτική, όπως κάνουμε και στον UCK- για αποχωρισμό. Είχε το σύνθημα της μεγάλης Αλβανίας. Και μάλιστα με την καθοδήγηση τότε της Αλβανίας και του Εμβέρ Χότζα. Υπήρξε δηλαδή και έπεσε επίσημα και από το αλβανικό κράτος και από τους αλβανούς εθνικιστές η γραμμική του αποχωρισμού πολύ νωρίς, από το '65 κιόλας, μέχρι που γιγαντώθηκε γύρω στο '81. Απαντάει ο σέρβικος εθνικισμός με επίθεση, τους αφαιρεί όλα τα δικαιώματα και στο τέλος εμφανίζεται ένας UCK -κατά τη γνώμη μας αντιδραστικός- ο οποίος προκαλεί νέα επίθεση του σέρβικου εθνικισμού, εθνοκάθαρση και επέμβαση αμερικανονατοϊκή.

Εδώ δεν έχουμε αυτά τα φαινόμενα. Και δεν τα έχουμε κυρίως από την πολιτική υπεύθυνη συμπεριφορά αυτής εδώ της μειονότητας, η οποία (το) έχει ξεκαθαρίσει -σ' όλα τουλάχιστον τα ντοκουμέντα, σε όλα τα στοιχεία που έχουμε εμείς, σε όλες τις τοποθετήσεις που έχει κάνει, στη Συνδιάσκεψη που έγινε στο Τέτοβο και που μιλούσαν εκπρόσωποι σας, άνθρωποι τους οποίους εκτιμήσαμε εμείς ιδιαίτερα σαν ΟΑΚΚΕ, επειδή δεν έπεσαν σ' αυτή την παγίδα να υπονοούν τον αποχωρισμό. Γιατί πολλοί δεν το λένε, και σου λέει "α, δεν το λένε, αλλά κάποια στιγμή θα μας τη φέρουνε πιασπλάτα". Οι δικές σας οι θέσεις, όπως τις

έχουμε δει από τους πιο έγκυρους εκπροσώπους σας, επίμονα δεν βάζουν τέτοιο σημείο, τέτοιο ζήτημα, και μάλιστα υπογράψατε το κείμενο στο Τέτοβο, το οποίο λέει -και το υπογράψαμε κι εμείς και το υπογράψαμε και με τους φίλους μας εθνικά Μακεδόνες μόνο και μόνο ακριβώς γιατί δε βάζανε αυτό το θέμα. Κι αυτό είναι όρος για τη δημοκρατία. Να εξηγούμαστε. Εμείς υπερασπιζόμαστε με όλη μας τη δύναμη, σαν Έλληνες δημοκράτες πολίτες, κάθε δικαίωμα, κάθε ισονομία, κάθε ισοπολιτεία, (και τα 'παμε όλα πριν), με την τούρκικη μειονότητα. Αλλά μια μειονότητα που αφήνει να εννοηθεί, που υπονοεί, που σκέφτεται -και καμιά σκέψη δεν είναι κρυφή- πρακτικά και συγκεκριμένα να οδηγήσει σε αλλαγή των συνόρων, εγκληματεί και δικαιώνει κάθε επιθετικότητα.

Αυτό λοιπόν πρέπει να κοπεί με το μαχαίρι. Δεν έχει υπάρξει εδώ, και είναι ακριβώς αυτό που μας διευκολύνει να 'ρθουμε δίπλα σας, αυτό που μας κάνει να θέλουμε να ενωθούμε και να σας καθιστούμε. Βεβαίως, όταν ένας εθνικισμός εμφανίζεται και χωρίς λόγο αρχίζει και πιέζει μια μειονότητα και την πετάει στην άκρη, η μειονότητα ψάχνει να βρει προστάτες, ψάχνει να βρει συμμάχους.

Ν: Θα σε διακόψω. Τη δήλωση και τη συνέντευξη του κ. Δαμασκηνού, του μητροπολίτη Κομοτηνής, στο περιοδικό "Νέμεσις" την έχετε διαβάσει νομίζω.

Η.Ζ.: Την έχω δει, ναι.

Ν: Είναι ακριβώς αυτό το οποίο λέγατε τώρα. 'Ότι προσαθούν να ωθήσουν τη μειονότητα ως την άκρη, για να ξεκινήσει κάτι το οποίο θα τους βόλευε. Για να λένε ότι, να, εμείς δικαιωθήκαμε. Δηλαδή, όταν βγαίνει ο μητροπολίτης σ' ένα πανελλήνιο κυκλοφορίας περιοδικό και λέει ότι οι μουσουλμάνοι της Θράκης σε ορισμένα μουσουλμανικά χωριά που δεν υπάρχουν Έλληνες χριστιανοί έχουν καταβρείσει την ελληνική σημαία και έχουν ανεβάσει την τούρκικη σημαία... Σας λέω ένα χρόνο παράδειγμα. Το είδατε. Και δεν βγαίνει τσιμουδιά από κανένα. 'Ήρθαν εδώ κι ένα μήνα υπουργοί και υφυπουργοί και υπεύθυνοι και παραυπεύθυνοι και ανευθυνούπευθυνοι, στους οποίους σε όλους έθεσα το ερώτημα, και πολύ περισσότερο στην υπουργό Εσωτερικών Βάσω Παπανδρέου, της οποίας έθεσα το κείμενο και λέω "σας προσκαλούμε και σας προκαλούμε να δώσετε εντολή στα όργανά σας της ΕΥΠ να δει, να κάνει έλεγχο σε όλα μας τα σπίτια. Της ανοίγουμε τις πόρτες. Δε θα καταγγείλουμε ότι η Ελλάδα έρχεται και παραβιάζει το οικογενειακό άσυλο. Ελάτε, κάντε έρευνα και βρείτε τα όλα. Αν τα βρείτε, έχει καλώς, μπράβο στο μητροπολίτη. Αν δεν τα βρείτε, να βγείτε και να πείτε ότι αυτά είναι ασύστολα ψέματα και μούρηδες και παραφιλολογίες και κινδυνολογίες για άλλους λόγους του Δεσπότη και όλων αυτών οι οποίοι είναι μαζί με το Δεσπότη και όλων των παρατρεχάμενών του". Κανένας δεν απάντησε.

Η.Ζ.: Αυτό είναι το ανησυχητικό.

Ν: Ούτε ο πρωθυπουργός, ούτε ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ο οποίος ήρθε εδώ στην Ξάνθη και μίλησε, κι εκείνος δεν έδωσε κάποια διαβεβαίωση προς τη μειονότητα ότι "ξέρουμε ότι δεν είστε οπλισμένοι". Ουαί κι αλοιμόνο σ' αυτή τη χώρα που λέγατε Ελλάδα, εσείς τα μεγαλύτερα κλιμάκια της ΕΥΠ είναι εδώ, στη Θράκη, που μία κουβέντα σου τη μαθαίνουν σε 5 λεπτά, τι είπες, σε ποιο μέρος το είπες και πώς το είπες, δεν ξέρουν αν έχουμε εμείς όπλα; Αν έχουμε 20-25 χιλ. Καλάσνικοφ, όπως θέλουνε να λένε ότι έχουμε;

'Ότι έχουμε λέει άδειες κυνηγιού, όπλα τα οποία λέει εμείς έχουμε μεταφέρει σε "άλλου είδους όπλα", ο μητροπολίτης έτσι λέει "σε άλλου είδους όπλα". Ο πρώην πρόεδρος του Πανεπιστημίου της Θράκης, εδώ, είχε πει ότι έχουμε 25.000 Καλάσνικοφ. Κάποιος άλλος είχε πει ότι έχουμε ρώσικης κατασκευής όπλα, που χρησιμοποιούνται, λέει, σε δρόμους μέσα στις πόλεις. Δεν ξέρω πως τη λένε τη λέξη αυτή. Εμείς ζητάμε μία προστασία από τη χώρα μας, την οποία δεν μας τη δίνουν. Είναι πολύ παράξενο και πολύ άξιο να το πούμε: όταν ήρθε ο πρόεδρος της Σερβίας, ο Μιλοτινόβιτς, και έκανε τις δηλώσεις στην Αθήνα και παραλλήλως το Κόσοβο με τη Θράκη, γιατί όπως λέει βγήκαν 10 Ουτσεκάδες, 10 Αλβανοί στο Κόσοβο και είπαν "ω οι Σέρβοι μας καταπιέζουν, ελάτε να βομβαρδίσετε" και ήλθε και το ΝΑΤΟ και βομβάρδισε "έτσι δεν μπορεί", λέει, "και στην Ελλάδα", λέει, "10 Τούρκοι της Θράκης", (για να προκαλέσει το λέει, για να προκαλέσει το σοβινισμό των Ελλήνων) "10 Τούρκοι στην Ελλάδα ή στη Θράκη δεν μπορούν να σας πουν "Να και μας, μας καταπιέζουν οι Έλληνες". Και δεν βγήκε κάποιος υπεύθυνος άνδρας της Ελληνικής Πολιτείας να του πει "τι λες ρε φίλε Μιλοτινόβιτς, εσύ"; "Βρε, ας το Διάολο απ' εδώ". Δεν του είπα κανένα, και όλοι το χάψανε και μάλιστα τις βάλανε σε περιοπτες θέσεις στις εφημερίδες τις δηλώσεις αυτές. Που θέλω να καταλήξω; Εσείς πρέπει να μιλάτε, εγώ πρέπει να ρωτάω, αλλά είναι θέμα-

τα, (παρέμβαση Ηλία Ζαφειρόπουλου: Δεν πειράζει, έτσι καλύτερα, να βαθαίνει και η συζήτηση) για να καταλαβαίνομαστε περισσότερο που πάνε ορισμένα πράγματα. Η προσπάθεια ακριβώς του Δεσπότη και του πρώην Πρύτανη ορισμένων παρατρεχάμενων, ξέρω 'γω του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Σπυριούνη στη Θεσσαλονίκη, του πρώην υπουργού Δημοσίας Τάξεως, του Παπαθεμελή, του Χρήστου του Κηπουρού από τον Έβρο, ή του άλλου από τις Σέρρες του Νεοδημοκράτη του Χαϊτίδη, η ομάδα 21, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει ακριβώς αυτό το φαιοκόκκινο, μαυροπράσινο-μπλε σύστημα (ό,τι καρδιάς καρδί ψάχνεις, τους βρίσκεις εκεί μέσα), οι εθνοκάπηλοι, οι τουρκοφάγοι πάνε να δημιουργήσουν ένα τέτοιο ζήτημα εδώ. (Η.Ζ.: Ακριβώς!!) Θα τα καταφέρουνε; Τι λέτε;

Η.Ζ.: Πιστεύω ότι θα αποτύχουν και ότι θα αποτύχουν και από τις δυο πλευρές. Γιατί αυτό το έγκλημα που επιχειρούν, να υψώσουν τείχη μίσους μέσα στη χώρα, αλλά και με τη γειτονική Τουρκία θα αποτύχει και εξαιτίας της δικιάς σας συμπεριφοράς και εξαιτίας της δικιάς μας, μιλάω για τους Έλληνες δημοκράτες και αριστερούς. Η επιτυχία του σοβινισμού, όταν χτυπάει έτσι, είναι να ρίξει τη μειονότητα, οποιαδήποτε μειονότητα, στο κράτος με το οποίο έχει τους εθνικούς δεσμούς, ας πούμε στο κράτος μητέρα, και να τη μετατρέψει σε τμήμα του κράτους αυτού. Είναι μια επίμονη προσπάθεια, που θα τους επιτρέψει ένα εσωτερικό ζήτημα να το μετατρέψουν σ' ένα ζήτημα εξωτερικής πολιτικής, σ' ένα ζήτημα υπουργείου Εξωτερικών, σ' ένα ζήτημα τύπου Κύπρου. Αυτή ήταν μια συνειδητή πολιτική, κυρίως για την όξυνση των σχέσεων με την Τουρκία, που αποφάσισαν κάποια στιγμή οι ρωσόφιλες δυνάμεις στην Ελλάδα και που συνεχίζουν σ' ένα μεγάλο βαθμό να την κάνουν αυτή την πολιτική. Για να (βάλουν την Ελλάδα) στη στρατηγική του ορθόδοξου Τζούσ, στο πλευρό της Σερβίας δείχνουν τη Θράκη σα μελλοντικό Κόσοβο. Οι Έλληνες δημοκράτες έρχονται ακριβώς να δείξουν στην εθνική μειονότητα που σπράχνεται προς τα έξω, ότι μπορεί να στηριχτεί και προς τα μέσα, δηλαδή τείνουν χέρι φιλίας από τον ίδιο το λαό. Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα! Αν δεν υπάρξει δημοκρατική δύναμη, δημοκρατικό μέτωπο, δυνάμεις δημοκρατίας που να δώσουν στην τούρκικη μειονότητα στη Θράκη την αίσθηση της ασφάλειας απ' τα μέσα, οπωσδήποτε θα την κάνουν να αισθανθεί το αίσθημα της ασφάλειας από τα έξω. Για μας δεν είναι μόνο διεθνιστικό, αλλά είναι και δημοκρατικό, πατριωτικό καθήκον, σαν Έλληνες πολίτες για την υποστήριξη, την υπεράσπιση των συμφερόντων αυτής της χώρας, να δεθούμε με εσάς σα μειονότητα να σας εξασφαλίσουμε πλήρη ισοτιμία και ισονομία και να αδελφωθούμε σα λαοί, να μην υπάρχουν γκέτο, ξεχωριστές παρέες, ξεχωριστοί άνθρωποι, που είναι το πιο ανησυχητικό και το πιο δηλητηριώδες, να μην μπορούν να πιάσουν τέτοιες γραμμές, ούτε μέσα στον ελληνικό λαό, ούτε μέσα στο τμήμα του λαού της Ελλάδας που είναι αυτή η μειονότητα. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία η πολιτική της ένωσης που κάνουμε αυτή τη στιγμή, σαν δημοκρατική πολιτική και σαν πολιτική ειρήνης. Όσοι κάνουν το αντίστροφο, έχουν πρόγραμμα πολέμου. Εκτός από μερικούς αρρωστημένους εθνικιστές, που θέλουν την εθνικά ομοιογενή Ελλάδα, και συνειδητά θέλουν να εξοντώσουν τη μειονότητα, υπάρχουν άνθρωποι που υπερασπίζονται ξένα συμφέροντα και που θέλουν να βάλουν αυτή τη σφήνα μόνο και μόνο, για να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή της Ελλάδας σ' ένα μέτωπο ορθοδοξοσλάβικο, που θα προστατεύεται τελικά από τη Μόσχα... που είναι και η πηγή των φαιοκόκκινων ιδεών στη χώρα. Επιτρέψτε μου ότι αυτό είναι μεγάλο δημοκρατικό και πατριωτικό καθήκον για μας τους Έλληνες, να πετύχουμε δηλαδή την ενότητα, το αίσθημα της άνεσης, της ασφάλειας, τη δημοκρατία για σας.

ΝΤ.: Ας έλθουμε λίγο στο θέμα του Οτσαλάν. Στο ελληνοτουρκικό ζήτημα, στο θέμα του Κόσοβου, στο οποίο μπήκαμε προηγουμένως ελαφρώς, αλλά έχουμε μια παρομμία στα τουρκικά, μια ομοιοκαταληξία, που λέει "όλοι πάνε προς τη Μερσίνα, εμείς", λέει, "πάμε, στο Περσινέ, δηλαδή στο ανάποδο". Δηλαδή, αν θέλουμε να το πούμε ελληνιστί: "όλοι πάνε προς το Ανατολιστάν, εμείς πάμε στο ανάποδο". Δηλαδή μοιάζουν όπως με τη Μερσίνα και το Περσινέ. Το θεωρώ ότι εσείς πάτε απ' την ανάποδη, ανάποδα απ' το κυρίως ρεύμα, από την επικρατούσα άποψη στην Ελλάδα. Όλοι είπαν: "Οι φίλοι μας οι Σέρβοι βομβαρδίζονται από τους νατοϊκούς, τους κωλοαμερικάνους, τους διάβολους αυτούς του κόσμου" και μας δείχνανε τους Κοσοβάρους, τους οποίους έδιωχναν οι Σέρβοι, σα να τους έδιωχναν οι Αμερικάνοι. Ο Οτσαλάν απ' την άλλη ήλθε, περιπλανήθηκε σαν "εθνικοαπελευθερωτικός ηγέτης", έκανε συναυλίες ο Νταλάρας, όλοι οι γνωστοί, οι σάρα ημάρα της Αθήνας και έγιναν συναυλίες σ' όλη την Ελλάδα, για το δικαίωμα, λέει, ενός μεγάλου λαού να έχει κράτος, δικό του κράτος. Και ο εκπρόσωπος αυτού του λαού είναι ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν, ο οποίος είναι ένας εθνικοαπελευθερωτικός ηγέτης τον οποίο κυνηγάει η Τουρκία. Ας δεχτούμε ότι είναι έτσι. Και τον υποστηρίζουμε κι εμείς τον Οτσαλάν. Τότε στην υπόθεση

του Κοσόβου, μ' αυτή τη λογική, ποιους έπρεπε να υποστηρίξουμε; Το Μιλόσεβιτς ή τον UCK ; Έτσι δεν είναι; Έπρεπε να υποστηρίξουμε τον UCK. Εδώ είχαμε αυτό το οξύμωρο σχήμα. Απ' τη μια να καταγγέλλουμε την Τουρκία ως φασιστική χώρα γιατί καταπιέζει τους Κούρδους και κυνηγάει τον ηγέτη τους τον τρομοκράτη τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν κι απ' την άλλη να ερχόμαστε στο θέμα του Κοσόβου να μην καταγγέλλουμε πάλι το φασιστικό καθεστώς του, αλλά να καταγγέλλουμε τους φασίστες τους αποσχιστές του UCK. Διότι εδώ, λέει, υπάρχει το ανεξάρτητο κράτος της Γιουγκοσλαβίας. "Πάνε να μας διαλύσουν τη Γιουγκοσλαβία". Καλά ρε παιδιά όταν εσείς υποστηρίζατε τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν και το PKK δεν αποζητούσατε τη διάλυση της Τουρκίας; Την απόσχιση ενός κομματιού από την Τουρκία, αυτό που θέλουν να το ονομάσουν Κουρδιστάν; Πώς τα παντρεύουν αυτά εδώ; Αυτό δεν είναι μια απόδειξη ότι έχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά και ότι το μοναδικό που σκέφτονται είναι ο αντιτουρκισμός τους και τίποτε παραπάνω;

Η.Ζ.: Έτσι ακριβώς είναι! Αυτή είναι η μοναδική τους πολιτική αρχή! Αυτό είναι το μοναδικό τους πολιτικό αξίωμα! Εμείς βλέποντας αυτή τη συνείδηση, αυτή την αχρειότητα καθίσταμε και μελετήσαμε αυτό το πολιτικό αξίωμα. Στην Ελλάδα όλοι δέχονται ότι γυρίζει ο ήλιος γύρω απ' τη γη και ότι η Τουρκία απειλεί την Ελλάδα. Και καθίσταμε και σκεφτήκαμε πάρα πολύ για να καταλήξουμε με χρόνια ότι αυτό που ονομάσανε αυτοί τούρκικη απειλή είναι απλά εθνικές αντιθέσεις δύο κρατών γειτονικών που θα μπορούσαν καλά πολύ καλά να ζήσουν μαζί, και ότι αυτές οι αντιθέσεις έχουν υπερεξογκωθεί μ' ένα συγκεκριμένο στόχο να δημιουργήσουν μία ανακατάταξη διεθνή στην περιοχή του Αιγαίου και της Κύπρου. Αυτό το κάνουν οι ίδιες οι δυνάμεις που θέλουν να μας βάλουν στη λογική του ορθόδοξου Τόξου. Αυτές το έχουν εγκαινιάσει. Γι' αυτό λοιπόν διατηρούν την αρχή: εάν διασπαστεί η Τουρκία είναι καλό πράγμα, εάν διασπαστεί η Σερβία είναι έγκλημα. Εμείς σαν ΟΑΚΚΕ είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε αρχές. Θα μπορούσαμε κι εμείς να πούμε ότι για να διασπαστεί η Σερβία που ανήκει στο ορθόδοξο Τόξο πρέπει να υποστηρίξουμε τους Κοσοβάρους. Εμείς δεν υποστηρίζαμε το PKK και είμαστε αντίθετοι με το διαμελισμό της Τουρκίας. Όμως είμαστε αντίθετοι και με το διαμελισμό της Σερβίας (ΝΤ.: Νομίζω εδώ πάλι είσατε το μοναδικό κόμμα το οποίο δίνει ξεκάθαρα θέση κατά του Οτσαλάν και τον χαρακτηρίζει τρομοκράτη και δολοφόνο κλπ.).

Η.Ζ.: Ακριβώς επειδή τα έχει κάνει αυτά και επειδή σήμερα η γραμμή του διαμελισμού του εθνικού κράτους που έχει προκύψει από το β' παγκόσμιο πόλεμο, δεν μπορεί να είναι παρά αντιδραστική γραμμή και αυτοί που την υπηρετούν φασίστες. Εάν οι Κοσοβάρους καταπιέζονται στο Κόσοβο η λύση δεν μπορεί να είναι η ανεξαρτησία του Κόσοβου. Γιατί αυτό σημαίνει διαμελισμό βαλκανικού κράτους, και διαμελισμός βαλκανικού κράτους σημαίνει κανιβαλισμός στα Βαλκάνια και παγκόσμιος πόλεμος. Βαλκανικό κράτος είναι και η Τουρκία, διαμελισμός της Τουρκίας είναι κανιβαλισμός και παγκόσμιος πόλεμος. Αυτές είναι θέσεις αρχής για κάθε έναν που έχει παρατηρήσει ότι όλοι οι φασισμοί τα τελευταία 50 χρόνια ξεκίνησαν από ένα πράγμα, από την αλλαγή των συνόρων. Γι' αυτό κι εμείς λέμε ότι αυτή την αρχή δεν πρέπει ούτε να σκεφτεί κανείς να την παραβιάσει, γι' αυτό λέμε ότι μια μειονότητα όσο κι αν καταπιέζεται ακόμα και αν έχει την πιο βάνανυση καταπίεση, η γραμμή του διαμελισμού είναι εγκληματική. Γι' αυτό και είμαστε αντίθετοι με κάθε κρατική επέμβαση υπέρ της μειονότητας στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας. Γι' αυτό λέμε ότι το κύριο ζήτημα είναι εσωτερικό ζήτημα δημοκρατίας για κάθε χώρα. Είναι λοιπόν υπόθεση των Τούρκων δημοκρατών να λύσουν το ζήτημα με το PKK, ή για την ακρίβεια με οποιαδήποτε καταπίεση των Κούρδων. Θα το λύσει αυτό το ζήτημα το δημοκρατικό κίνημα της Τουρκίας. Μαζί με το δημοκρατικό κίνημα των Κούρδων. Δε θα το λύσει ένας Οτσαλάν, γιατί αυτός ο Οτσαλάν θα κινηθεί για το διαμελισμό, που σήμερα για να γίνει χρειάζεται εθνοκάθαρση. Αν θέλεις να φτιάξεις ένα Κουρδιστάν πρέπει να διώξεις Τούρκους απ' το Ντιγιαρμπάκιρ, αν θέλεις να φτιάξεις ένα ανεξάρτητο Κόσοβο σήμερα πρέπει να σφάζεις τους Σέρβους της Πρίστινα. Οποιοδήποτε θελήσεις ν' αλλάξεις σύνορα θα πρέπει να εξοντώσεις το πληθυσμό του κυρίαρχου κράτους ή τον κυρίαρχο πληθυσμό. Οπότε πάλι κι εσύ εθνοεκαθαριστής είσαι, που εμφανίζεσαι με μειονοτικές σημαίες. Άρα το ζήτημα του σεβασμού των συνόρων είναι σήμερα η απόλυτη πολιτική αρχή που πρέπει να τηρηθεί.

ΝΤ.: Το status quo των συνόρων;

Η.Ζ.: Το status quo των συνόρων είναι βαθύ ζήτημα

ΝΤ.: Το απαραβίαστο των συνόρων.

Η.Ζ.: Το απαραβίαστο των συνόρων είναι βαθύ ζήτημα. Και όποιος επικαλείται την ιστορία για να αλλάξει σύνορα διαπράττει σήμερα το μεγαλύτερο πολιτικό έγκλημα ανεξαιρέτως προθέσεων. Αλλά αυτό το έγκλημα ο πρώτος που το ξεκίνησε στα Βαλκάνια είναι η Σερβία. Εμείς λέμε παρ' όλα αυτά η Σερβία να μείνει ακέραιη και κακώς ο UCK έκανε αυτό το κίνημα και κακώς οι Αμερικάνοι ενθαρρύνανε στο Ραμπογιέ αυτή τη γραμμή και οι δυτικοί γενικά, αλλά το μεγάλο έγκλημα το έκανε η Σερβία όταν διαμέλισε το ανεξάρτητο κράτος της Βοσνίας που είχε δικαίωμα να υπάρξει ανεξάρτητο. Είναι άλλο να μη διαμελίσω ένα ανεξάρτητο κράτος και άλλο το ομόσπονδο κράτος που έχει το δικαίωμα του αποχωρισμού να ασκήσει το δικαίωμα της ανεξαρτησίας,

όπως και στην πρώην Σοβιετική Ένωση. Αυτό το δικαίωμα είναι ιερό και πρέπει να το τηρήσουμε. Είναι πάλι η αρχή της ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας του εθνικού κράτους. Αυτή λοιπόν την αρχή την αμφισβήτησαν οι Σέρβοι στη Βοσνία διαμελίζοντας την. Και τότε όλοι οι δικοί μας το αποδέχτηκαν. Αυτό άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου και αυτή η θριαμβευτική εξέλιξη του ζητήματος υπέρ των Σέρβων, γιατί πέτυχαν το διαμελισμό της Βοσνίας, ενθάρρυνε και τους Κοσοβάρους να ζητήσουν το ίδιο. Ο καθένας λοιπόν που βλέπει τον άλλον να κάνει αυτά και να κερδίζει θα κάνει κι αυτός τα ίδια. Άρα πρέπει να έχουμε στάση αρχής, και για το Κόσοβο και για τη Σερβία και γι' αυτό καταδικάσαμε τον Οτσαλάν και το PKK.

ΝΤ.: Νάρθω σ' ένα τελευταίο ζήτημα το οποίο θάθελα να θέσω εγώ, το οποίο είναι "έξι κόμματα, δύο πολιτικές". Αυτό δεν το λέω με την ίδια έννοια που το λέει το ΚΚΕ προσπαθώντας να πει ότι εμείς είμαστε το μόνο σωστό κόμμα και όλα τα υπόλοιπα πέντε κόμματα είναι μαρούφες, αλλά θα το θέσω από μια άποψη μειονοτική: "εφτά κόμματα, δύο πολιτικές". Τα έξι κόμματα είναι: ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΚΚΕ, ΣΥΝ, ΔΗΚΙ και η ΠΟΛ.ΑΝ. δηλαδή μέχρι αυτήν την ώρα τα κοινοβουλευτικά κόμματα ή ευρωκοινοβουλευτικά κόμματα (στο ευρωκοινοβούλιο συμμετέχει και η ΠΟΛ.ΑΝ. που δεν συμμετέχει στην Εθνική Βουλή) και το έβδομο κόμμα είναι η ΟΑΚΚΕ διότι μόνο η ΟΑΚΚΕ απ' όσον είμαι σε θέση να γνωρίζω έχει βάλει ένα από τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα, την πολιτική την οποία ακολουθούν τα έξι αυτά κόμματα σε σχέση με τη μειονότητά μας ότι δεν μπορούν να την ονομάσουν τουρκική μειονότητα διότι υπάρχουν οι Πομάκοι, οι τσιγγάνοι, οι αθίγγανοι, υπάρχουν και οι τουρκογενείς μουσουλμάνοι πώς να τους ονομάσουμε όλους Τούρκους; Δηλαδή ποιον προσπαθούν τώρα να πείσουν; Αυτό είναι αλλουνού παπά ευαγγέλιο. Αλλά αυτά τα λένε, σαν πολιτικοί που είναι. Και βλέπω μόνο την ΟΑΚΚΕ να είναι προσηλωμένη στις αρχές τις οποίες έχει εκφράσει από το 1985 λέγοντας ότι είναι εθνικά τουρκική μειονότητα και η προσπάθεια όλων των υπόλοιπων κομμάτων ή και ατόμων ή και ομάδων οι οποίοι προσπαθούν να διασπαστούν με αυτό τον τρόπο τη μειονότητα Πομάκοι, Τσιγγάνοι, Αθίγγανοι, πώς διάολο τους λένε, δεν είναι παρά αυτοί οι οποίοι υπηρετούν την ιδεολογία την κρατική, τη σοβινιστική, την φαιλοκίνητη ιδεολογία της διάσπασης κάθε μειονοτικής έκφρασης και οντότητας.

Αυτό το θέμα, αν έχετε την καλοσύνη, να μου το αναλύσετε λίγο. Η.Ζ.: Κατ' αρχήν είναι πολύ σωστή η παρατήρηση που έκανες αρχικά και μας τιμά ιδιαίτερα να αντιπαραθέσεις απέναντι στην ΟΑΚΚΕ έξι κόμματα που είναι τα κόμματα εξουσίας, τα μεγάλα κόμματα που τα ξέρει και ο πολύς ο κόσμος και που τα ακολουθεί. Πραγματικά είναι δύο πολιτικές που στη μία βρίσκεται σχεδόν όλη η χώρα και στην άλλη μια μειοψηφία που υπερασπίζεται το δίκιο, τη δημοκρατία και την ειρήνη. Και πρέπει να παίρνει το βάρος της κάθε θέση ανεξάρτητα το πόσο την στηρίζουν. Νομίζω ότι στο μέλλον θα τη στηρίζουν όλο και περισσότεροι αυτή τη θέση. Σε ότι αφορά τώρα το θέμα της εθνικής μειονότητας και της διάσπασης, δε θάλεγα ότι κάποιος ο οποίος λέει ότι εγώ είμαι αθίγγανος ή λέει ότι εγώ πάνω απ' όλα είμαι Πομάκος η ταυτότητά του ας πούμε η εθνοτική είναι τέτοια, ότι θάπρεπε να δεχτεί πυρά σαν διασπαστής.

Όπως εμείς λέμε το να υπάρχει μια εθνική μειονότητα σ' ένα έθνος δεν διασπάει το έθνος αλλά είναι μια πραγματικότητα. Έτσι είναι πραγματικότητα της συνείδησης να εμφανιστούν Αθίγγανοι και Πομάκοι και να πουν ότι εμείς κύριοι έτσι είμαστε και έτσι αισθανόμαστε και αυτό είμαστε Δε διασπάει αυτό σε καμία περίπτωση μια εθνική μειονότητα συγκεκριμένα εδώ την τούρκικη. Δεν θέτουμε με αυτόν τον τρόπο το ζήτημα. Εμείς λέμε ότι όποιος αναγνωρίζει για τον εαυτό του αυτή την ιδιότητα σ' αυτά τα ζητήματα και σεβαστεί τους νόμους του κράτους, δεν ζητήσει να σηκώσει το δικό του μπαϊράκι ή οποιοδήποτε ξένο μπαϊράκι στο έδαφος αυτής της χώρας και δεχτεί τους όρους της δημοκρατίας και της πολιτικής εκπροσώπησης, δεχτεί το Σύνταγμα με την έννοια ενός καταστατικού Νόμου, που αναγνωρίζεται από την πλειοψηφία αυτού του λαού και που αλλάζει μόνο όταν η πλειοψηφία αυτού του λαού, θελήσει να αλλάξει, αυτός πρέπει να γίνει σεβαστός σαν τέτοια οντότητα που είναι, και να του αποδοθούν όλα του τα δικαιώματα.

Έτσι, λοιπόν, και ο Πομάκος και ο Αθίγγανος. Εκείνο που εμείς κατηγορούμε είναι ότι γίνεται μια προσπάθεια να υπερεξογκωθεί το ζήτημα αυτών των πλευρών της ζωής εδώ στη Θράκη. Να δοθούν, ας πούμε, ανταλλάγματα πολιτικά, κοινωνικά, ιδεολογικά σε τέτοιες ομάδες πληθυσμού για να αντιπαρατεθούν στην τούρκικη μειονότητα, να αντιπαρατεθούν στην ύπαρξη της, δηλαδή να της βάλουν εμπόδια στη δικιά της πολιτική έκφραση, τη συλλογική ύπαρξη με οποιοδήποτε τρόπο.

Με αυτή την έννοια είμαστε αντίθετοι μ' αυτή την τακτική, δηλαδή να κάνεις μια πομπώδη προετοιμασία για το λεξικό π.χ. των Πομάκων και να μην έχεις εξασφαλίσει ιδανικές συνθήκες για τη μελέτη της τούρκικης γλώσσας μέσα στα σχολεία της μειονότητας αλλά και γενικότερα.

ΝΤ.: Εδώ να πούμε και κάτι άλλο ότι δηλαδή οι Πομάκοι δεν θέλουν λεξικό. Σύμφωνα με αυτό που λέει η επίσημη ελληνική πολιτεία πόσο είναι οι Πομάκοι στη

Θράκη; Τριάντα χιλιάδες, λέω τώρα ένα αριθμό. Απ' τους τριάντα χιλιάδες Πομάκους είναι πέντε άτομα που σηκώθηκαν και είπαν "βρε να κάνουμε ένα λεξικό". Οι υπόλοιποι 29.995 λένε δεν έχουμε ανάγκη, δεν θέλουμε το λεξικό σας. Παρόλα αυτά καθίσανε ολόκληρο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και κάνανε λεξικό. Ένας μεγαλοκαπιταλιστής, ο Εμφιετζόγλου, χρηματοδότησε με εκατοντάδες, με δεκάδες εκατομμύρια την έκδοση αυτού του λεξικού, να κάνει διαφημίσεις σε κεντρικά ξενοδοχεία, μεγάλα ξενοδοχεία υπερπολυτελείας στην Αθήνα και από την άλλη οι Μακεδόνες στη Φλώρινα να ζητάνε μακεδονικά λεξικά και βιβλία και να μην τους τα παραχωρούν. Η άποψη μου είναι ξεκάθαρη: όποιοι ζητάνε σε εκείνους να κάνουν λεξικά. Οι Μακεδόνες θέλουμε, ας πάει ο κ. Εμφιετζόγλου να κάνει σε κείνους βιβλία μακεδονικής γλώσσας, αφού είναι τόσο πολύ φιλομειονοτικός και φιλοπομακικός.

Η.Ζ.: Η γνώμη μου είναι ότι όποιος θέλει μπορεί να βγάξει όσα λεξικά θέλει και όποιος θεσμός του κράτους θέλει να βγάξει και για τρεις ανθρώπους, και για δύο, και για έναν λεξικά. Και να τυπώνονται χιλιάδες βιβλία για οτιδήποτε. Το πρόβλημα αρχίζει από τη στιγμή που το λεξικό το βγάξει μου είπες, γιατί τώρα δα το ακούω, ένα Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Εγώ δεν ήξερα ότι το Δ' Σώμα στρατού και γενικά ο στρατός ασχολείται με γλωσσολογικά ζητήματα και ενδεχόμενα υποκαθιστά και πανεπιστημιακές σχολές σε γλωσσικά καθήκοντα. Σημαίνει αυτό μια επέμβαση της στρατιωτικής ηγεσίας ή του στρατού σ' ένα ζήτημα καθαρά κοινωνικού χαρακτήρα μέσα σ' αυτή τη χώρα, και μάλιστα σε ένα ευαίσθητο σημείο. Όταν βλέπουμε στρατούς, ΕΥΠ μέσα σε αυτά τα προβλήματα τότε φυλαγόμαστε, τότε ξέρουμε ότι κάτι επικίνδυνο συμβαίνει.

ΝΤ.: Ακριβώς. Κύριε Ζαφειρόπουλε επειδή έχουμε συμπληρώσει σχεδόν μιάμιση ώρα συζήτησης, να μην σας κουράσουμε περισσότερο αλλά πολύ περισσότερο να μην κουράσουμε τους ακροατές μας θα ήθελα τα τελευταία σας λόγια. Τι θέλετε σήμερα να πείτε στους ακροατές μας οι οποίοι κατά 99% είναι Τούρκοι της Θράκης, μειονοτικοί, ποιο μήνυμα θέλετε να τους περάσετε για τις ευρωεκλογές που έχουμε μετά από τέσσερις μέρες, στις 13 Ιούνη την Κυριακή;

Η.Ζ.: Δεν θα ήτανε καθόλου παράξενο αν τους ζητούσαμε να μας ψηφίσουν (γέλια). Καταρχήν το κόμμα μας, την ΟΑΚΚΕ, να το υποστηρίξουν και μετά από αυτές τις εκλογές γιατί είναι λίγος ο χρόνος (που μας γνωρίζουν). Όσο γίνεται και όσο μπορείτε και εσείς εδώ στον Isik FM να μάθουν τις θέσεις μας βαθύτερα. Θα θέλαμε η υπεράσπιση της ΟΑΚΚΕ και η ψήφιση της ΟΑΚΚΕ να είναι ένα μήνυμα ενότητας προς τον ελληνικό λαό, όχι απλά ένα ζήτημα ενίσχυσης της καταπιεσμένης αυτής της μειονότητας. Δεν θα θέλαμε να είναι μόνο αυτό, αλλά να είναι και ένα χέρι εμπιστοσύνης προς αυτό το λαό. Εμείς έτσι ερχόμαστε και έτσι θέλουμε να προχωρήσουμε τα πράγματα, δεν θέλουμε ρήξεις και εντάσεις σ' αυτή εδώ την περιοχή. Ακόμα και αν έχουν δημιουργηθεί προκαταλήψεις που άλλοι έχουν φτιάξει για χρόνια και για δεκαετίες σ' αυτό τον τόπο πρέπει να επιχειρήσουμε με τη μεγαλύτερη υπομονή, με το μεγαλύτερο σεβασμό στο να έρθουμε σε επαφή ο ένας με τον άλλο, να στηθούν χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες μικρές γέφυρες μέσα στους δυο λαούς γιατί δεν έχουν πραγματικά τίποτα στο βάθος να χωρίσουν. Θέλουν ειρήνη και καλή ζωή.

Η καταπίεση της μειονότητας χτυπάει στο βάθος και τον έλληνα εργάτη, τον έλληνα εργαζόμενο, διαμορφώνει υπερόχη σε μερικές τάξεις ενάντια σε όλες τις άλλες και φτιάχνει το δηλητήριο που χαλάει όλη τη ζωή αυτής της περιοχής. Αυτό θέλουμε να διορθωθεί και γι' αυτό θα παλέψουμε με κάθε μας δύναμη.

ΝΤ.: Εύχομαι ότι θα αποδώσει αυτή η προσπάθεια. Πριν κλείσω την εκπομπή θα ήθελα να σας μεταφέρω μια άποψη και ένα ερώτημα των ακροατών μας, οι οποίοι κάπου δέκα άτομα μας πήραν τηλεφώνω και μας έθεσαν το εξής ερώτημα: "ωραία μας τα λέει ο κ. Ζαφειρόπουλος από ένα μειονοτικό σταθμό τον οποίο -λένε- δεν ακούνε οι χριστιανοί και μας λέει Τούρκους. Αυτό μήπως είναι κανένα προπαγανδιστικό τέχνασμα, απλά έτσι για να μας πάρει τις ψήφους μας. Δηλαδή μπορεί να τα πει αυτά ο κ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος στην Αθήνα δεξιά κι αριστερά, όπου πάει ή τα λέει μόνο σε εμάς εδώ;

Η.Ζ.: Θα ήθελα καταρχήν να απαντήσω ότι δεν υπάρχει κανένα σπορ να παίζει κανείς με τις εθνικές μειονότητες στην Κομοτηνή και την Ξάνθη. Όποιος το δοκιμάσει αυτό θα διαπιστώσει ότι (αυτό που κάνουμε) δεν είναι ένα τέχνασμα προεκλογικό. Το δεύτερο είναι ότι αυτή είναι μια θέση που έχει εκφραστεί σε όλες τις προεκλογικές τοποθετήσεις και σε όλα τα 15λεπτα ή 5λεπτα της ΟΑΚΚΕ.

Και φέτος μας δώσανε μόνο ένα 5λεπτο να μιλήσουμε ξέροντας τις θέσεις μας και ότι δεν θα ήταν καλό να πολυακούγονται. Και σ' αυτό το πεντάλεπτο ενώ θέτουμε όλα τα ζητήματα της χώρας, όλα τα διεθνή ζητήματα και ιδιαίτερα το Κόσοβο πάλι βάζουμε σαν ένα ζήτημα την υπεράσπιση της τούρκικης εθνικής μειονότητας, των δημοκρατικών της δικαιωμάτων. Απόψε το βράδυ, στις 7 η ώρα, λοιπόν θα είναι τα πεντάλεπτα κάποιων μικρών κομμάτων, ένα από αυτά θα είναι και η ΟΑΚΚΕ.

ΝΤ.: Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΜΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ

και την έχουν κάνει οι Σέρβοι

Όπως ήταν αναμενόμενο με το που άνοιξαν οι ομαδικοί τάφοι με τους Αλβανούς στο Κοσόβο, ο ελληνικός "διαφωτισμός" ανακάλυψε την εθνοκάθαρση σε βάρος των Σέρβων.

Ο ξένος δημοκρατικός Τύπος μιλάει για τη βία του UCK σε βάρος των Αλβανών, αλλά έχει φροντίσει για 2 μήνες να ενημερώσει τους αναγνώστες του για τη μεγάλη εθνοκάθαρση που είναι εκείνη των Κοσοβάρων από τους Σέρβους. Εδώ στο Μεσαίωνα η πρώτη βία σε βάρος των αμάχων που έμαθε το μέσο θύμα του "δελτίου των 8" είναι η βία σε βάρος των Σέρβων αδελφών.

Βέβαια, οι δύο βίες δεν έχουν απολύτως καμία σχέση ούτε σαν ποιότητα, ούτε σαν ποσότητα.

Η αληθινή εθνοκάθαρση των Αλβανών από τους Σέρβους ήταν η εφαρμογή ενός σχεδίου βίας σε βάρος εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που περιλάμβανε συστηματικές εκτελέσεις χιλιάδων ανθρώπων, βιασμούς χιλιάδων γυναικών, εξώση εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών από τα σπίτια τους, λεηλασία και κάψιμο των σπιτιών, ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια, αφαίρεση ταυτοτήτων και άλλων εγγράφων, καταστροφή των κοινοτικών αρχείων.

Ο UCK δεν είναι προοδευτικός, είναι ένας αντιδραστικός σοβινιστικός στρατός. Αλλά δεν διέπραξε εθνοκάθαρση ανεξάρτητα από τις προθέσεις του, γιατί οι στρατιωτικές δυνάμεις που κυριαρχούν στο Κοσόβο, είναι τώρα οι δυνάμεις των 5 δυτικών κρατών που ούτε κανονικά εθνοκάθαρση, ούτε έχουν ένα τέτοιο σχέδιο.

Στο Κοσόβο, μεμονωμένοι του UCK κάτω από τη γενική ιδεολογική αντίληψη του UCK κάνουν πράξεις μεμονωμένης βίας σε βάρος Σέρβων αμάχων σε μετρημένες περιπτώσεις που δεν ξεπερ-

νάνε την εκατοντάδα, καθώς και πράξεις υλικής αντεκδίκησης: π.χ. κάψιμο σπιτιών και λεηλασίες σε ανάλογη κλίμακα.

Δεν έχει αποδειχτεί ούτε το σχέδιο, ούτε ο όγκος μιας εθνοκάθαρσης.

Ασφαλώς αν ο UCK ήταν ένας επαναστατικός και δημοκρατικός στρατός, τέτοιες πράξεις δεν θα υπήρχαν, ή αν υπήρχαν, θα είχαν τιμωρηθεί βαριά. Όμως ακόμα κι αν ο UCK ήταν δημοκρατικός στρατός δεν θα μπορούσε να έχει εμποδίσει εντελώς κάθε πράξη αντεκδίκησης σε βάρος Σέρβων. Η ρατσιστική εθνική βία των Σέρβων Χίτλερ είναι αδύνατο να μην γεννήσει αυτόματα μέσα στις μάζες των άμαχων Κοσοβάρων την εθνική αποστροφή ενάντια στο σύνολο των Σέρβων του Κοσοβου, και στις περιπτώσεις των πιο βασανισμένων Κοσοβάρων να μην προκαλέσει και τυφλή λύσσα για εκδίκηση.

Οι εθνοεκκαθαριστές Σέρβοι φασίστες έχουν την κύρια ευθύνη για μια τέτοια αυθόρμητη βία των πολιτικά καθυστερημένων ή βαριά ψυχικά τραυματισμένων ανθρώπων του λαού ανάμεσα στους Κοσοβάρους.

Πάντως με τα μέχρι τώρα στοιχεία που αποκαλύπτει ο διεθνής Τύπος, η βία των Κοσοβάρων σε βάρος των Σέρβων αμάχων είναι συνολικά ασήμαντη, αριθμητικά και ποιοτικά μπροστά στη βία των Σέρβων εθνοεκκαθαριστών.

Το μεγάλο ζήτημα στο Κοσόβο σήμερα είναι ότι οι δύο εθνότητες δεν μπορούν να συνυπάρχουν, αν δεν τιμωρηθούν οι εθνοεκκαθαριστές. Αν δηλαδή δεν τιμωρηθούν αυτοί που βασάνισαν, σκότωσαν, έκαψαν τον κοσοβάρικο πληθυσμό, στρατιωτικοί, αστυνομικοί, πολιτοφύλακες, συμμορίτες, όλοι πρέπει να τιμωρηθούν. Ύστερα πρέπει να ακολουθήσει η έμπρακτη αυτοκριτική και συγγνώμη του σέρβικου πληθυσμού του Κοσοβου

που αποδέχτηκε ή ανέχτηκε ή επικρότησε αυτό το αποτρόπαιο έγκλημα. Οι Κοσοβάρους πρέπει να αποζημιωθούν και να βοηθηθούν να ξαναχτίσουν τα σπίτια τους.

Η σημερινή όμως εξέλιξη στο Κοσόβο δεν είναι τέτοια. Αντίθετα, είναι τέτοια που να δυναμώνει το εθνικό μίσος και την ανάγκη για εκδίκηση. Οι Σέρβοι από τη μια οδηγούνται από τους ηγέτες τους σε έξοδο από το Κοσόβο, όπως έγινε και στην Κράϊνα, ώστε να μην υπάρχει ούτε τιμωρία, ούτε συγγνώμη, ούτε συνύπαρξη. Από την άλλη φτιάχνονται σέρβικες περιοχές αποκλειστικής σέρβικης κυριαρχίας, όπως γίνεται ιδιαίτερα στο γαλλικό τομέα, όπου με γαλλική πολιτική απόφαση και επέμβαση του Κόφι Ανάν, η πόλη Μιτρόβιτσα έχει χωριστεί στα δυο. Οι Σέρβοι κυριαρχούν στη μισή, και εμποδίζουν την είσοδο των Αλβανών. Οι Ρώσοι επίσης σε όλους τους τομείς που θα εγκατασταθούν θα εξασφαλίσουν θύλακες εθνικής καθαρότητας, ατιμωρησίας, μίσους, και εκδίκησης για τους Σέρβους.

Η ουσιαστική λύση που έχουν επιλέξει οι Ρώσοι και την έχουν δεχτεί οι δυτικοί για το Κοσόβο είναι η διχοτόμηση και η εθνική καθαρότητα.

Η εθνοκάθαρση είναι το βαθύ νέο καθεστώς στο Κοσόβο και η εθνοκάθαρση είναι σερβική πατέντα.

Όσοι κρύβονται πίσω από την αχρειότητα του UCK για να κρύψουν αυτή τη μεγάλη αλήθεια θα ξεσκεπαστούν σύντομα όσο θα έρχονται στο φως νέα στοιχεία για σέρβικη εθνοκάθαρση, και νέες εξελίξεις θα παγιώνουν τον εθνικό διαχωρισμό και το μίσος στο Κοσόβο. Αυτό έγινε και στη Βοσνία.

Η ώρα της τιμωρίας των εθνοεκκαθαριστών δεν ήρθε ακόμα. Γι' αυτό νέες εθνοεκκαθαριστικές διαθέσεις θα γεννιούνται στα Βαλκάνια και παντού σε όλο τον κόσμο.

Η ΡΩΣΙΚΗ "ΑΝΕΣΗ" ΣΤΟ ΚΟΣΟΒΟ

Πολλοί έχουν μείνει με την εντύπωση ότι οι Ρώσοι υποχώρησαν τελικά στις δυτικές απαιτήσεις και δεν θα έχουν δικές τους ζώνες στο Κοσόβο, ούτε αυτόνομη διοίκηση.

Αυτο δεν ισχύει. Οι Ρώσοι ελέγχουν ήδη τη στρατιωτική καρδιά του Κοσοβου, το αεροδρόμιο της Πρίστινα και μέσα από ένα πλήθος περιπλοκές διατάξεις θα ελέγχουν και μια σειρά περιοχές. Ένας φερέγγιλος υποψήφιος Ρώσος Χίτλερ, ο στρατηγός Λέμπεντ δήλωσε:

"Οι ζώνες που δόθηκαν στους Ρώσους στο γαλλικό, γερμανικό και αμερικάνικο τομέα δεν είναι στατικές. Αυτό θα εξαρτηθεί από τις περιστάσεις που θα μας δώσουν τη δυνατότητα να επεκτείνουμε και να μεταβάλουμε τη γεωγραφία των ζωνών μας" (Μοντ, 27-28/6/99).

Αλλά και οι πιο ειλικρινείς δυτικοί στρατιωτικοί αναλυτές ομολογούν την πλήρη ρώσικη άνεση με τα εξής λόγια (Μοντ, 25/6/99): *"Οι δυτικοί δισταγμοί τη στιγμή της εισόδου στο Κοσόβο επέτρεψαν στους Ρώσους να φτάσουν πρώτοι στο αεροδρόμιο της Πρίστινα, και να διαπραγματευτούν τις συνθήκες συμμετοχής τους στην KFOR. Δεν κατάφεραν βέβαια να εξασφαλίσουν έναν αυτόνομο τομέα, όμως η συμμόρφωσή τους στην ενιαία διοίκηση του ΝΑΤΟ φαίνεται έντονα θεωρητική. Είναι πιο πιθανό ότι οι Ρώσοι θα κάνουν ό,τι τους κατέβει στο κεφάλι, ιδιαίτερα σε στιγμές έντασης όπως έκαναν στη Βοσνία. Εκεί, με τους πρώτους ΝΑΤΟικούς βομβαρδισμούς στη Σερβία, οι ρώσικες δυνάμεις του ΟΗΕ στη Βοσνία (SFOR) "απήργησαν" και αρνήθηκαν να συνεργαστούν με το ΝΑΤΟ. Στις αρχές του Απριλίου άρχισαν μάλιστα να βαδίζουν προς τη Σερβία. Οι αρχές της SFOR δυσκολεύτηκαν πολύ να τους εμποδίσουν να πάνε στο Βελιγράδι"*.

Μπορεί κανείς να φανταστεί τι νέες εκπλήξεις ετοιμάζουν οι Ρώσοι για τη Δύση στο Κοσόβο.

Οι ρώσοι κρατούμενοι ...υπέρ της θανατικής ποινής

Η Ρωσία, κάτω από την πίεση του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχει καταργήσει τη θανατική ποινή παρά την αντίδραση του εθνικο-κομμουνιστικού μετώπου Ζιουγκάνοφ-Ζιρινόφσκι και της ρώσικης κοινής γνώμης. Ο Γέλτσιν, τον Αύγουστο του '96, απαγόρευσε τις εκτελέσεις, ενώ το Φλεβάρη του '99 το συνταγματικό δικαστήριο αποφάσισε την αναστολή της καταδίκης σε θάνατο. Πρόσφατα ο Γέλτσιν έδωσε χάρη στους 713 τελευταίους θανατοποινίτες, και τώρα απομένει μονάχα να επικυρωθεί από το Κοινοβούλιο η κατάργησή της θανατικής ποινής, πράγμα μάλλον απίθανο καθώς η Δούμα ελέγχεται από τους εθνικο-κομμουνιστές.

Τελικά, όμως, φαίνεται πως οι πιο φανατικοί υποστηρικτές της θανατικής ποινής στη Ρωσία είναι ...οι ίδιοι οι κρατούμενοι. Η Μοντ (8/6/99) γράφει σχετικά: *"Πέρα από τη θανατική ποινή, η Ρωσία πρέπει να μεταρρυθμίσει ένα ποινικό σύστημα αναγνωρισμένο σαν απάνθρωπο από τους υπεύθυνους. "Είναι αλήθεια ότι οι κατάδικοι ζητούν να εκτελεστούν παρά να σταλούν στη φυλακή", έχει πει ο υπουργός Δικαιοσύνης".* Ακόμα, η Μοντ αναφέρει ότι η Ρωσία με πάνω από 12 εκατομμύρια κρατούμενους είναι η χώρα με τη μεγαλύτερη αναλογία φυλακισμένων ανά κάτοικο. Υπάρχουν 685 κρατούμενοι ανά 100.000 κατοίκους, ενώ στις ΗΠΑ 645, και στη Γαλλία και στην Αγγλία 90. Οι φυλακισμένοι ζουν σε άθλιες συνθήκες, χωρίς χώρο ούτε καν να αναπνεύσουν (κοιμούνται με βάρδιες, λόγω έλλειψης χώρου!), χωρίς φαγητό, χωρίς ιατρική περίθαλψη. Κάθε χρόνο πεθαίνουν περίπου 100.000 από "ασιτία, ασφυξία (!!!), και από τις αρρώστιες με πιο διαδεδομένη τη φυματίωση".

Αν δε συντριβεί η ρώσικη σοσιαλφασιστική και σοσιαλιμπεριαλιστική μηχανή, η κατάργηση της θανατικής ποινής, όχι μόνο δεν έχει σημασία, αλλά είναι κάτι το αρνητικό για πολλούς κολασμένους μαρτυρικούς κρατούμενους των ρώσικων φυλακών.

Χασάπης στο Τατζικιστάν ...απελευθερωτής στο Κοσόβο

Ο στρατηγός Βίκτορ Ζαβάρζιν, διοικητής των ρώσικων δυνάμεων που μπήκαν στο Κοσόβο, κουβαλάει μια πλούσια "δράση" στην οποία άλλωστε οφείλει και τις συνεχείς προαγωγές του. Υπό τις διαταγές του, τα ρώσικα στρατεύματα βομβάρδισαν χωριά ισλαμιστών στο Τατζικιστάν το 1996 - 97 με σκοπό να καταστείλουν την "επικίνδυνη ισλαμική εξέγερση". Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ρωσία βρισκόταν εκεί ως ειρηνευτική δύναμη υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

Για τις υπηρεσίες του αυτές προήχθη σε υψηλό πόστο και συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις μεταξύ Ρωσίας - Γεωργίας για την Ατχαζία, αλλά και στις συνομιλίες Μόσχας - ΝΑΤΟ αντί του τότε υπουργού άμυνας "σκληρού" Γκρατσόφ.

Επιβράβευση της συμμετοχής ήταν η προαγωγή του σε στρατηγό τριών αστέρων. Για την συμπλήρωση ενός μέρους της εικόνας του Β. Ζαβάρζιν, διαβάσουμε από την "Ελευθεροτυπία" της 20-6-99: *"...Δεν βρέθηκε ποτέ σε κανένα μέτωπο, αλλά από τα μετόπισθεν εξυπνέτησε τα συμφέροντα της μητέρας πατρίδας. Γέννημα - θρέμμα του περιβόητου κόκκινου Στρατού, έζησε την καταρράκωσή του μετά την διάλυση της ΕΣΣΔ. Τώρα ανέλαβε να διασώσει την τιμή και την υπόληψή του απέναντι στην πανίσχυρη στρατιά του ΝΑΤΟ...Ο διοικητής που μπήκε πρώτος στο Κοσοσυνοπέδιο είναι έμπιστος του Κρεμλίνου και θεωρείται ειδικός σε θέματα εμφυλίων συρράξεων και εθνικών διενέξεων"*.

Υποκύπτουν ξανά οι ευρωπαϊόφιλοι μέσα στον ΣΥΝ

Οι τελευταίες εξελίξεις στο ΣΥΝ επιβεβαίωσαν με τον καλύτερο τρόπο την αντιδραστική φύση αυτού του κόμματος. Οι αυταπάτες του ευρωπαϊκού δημοκρατισμού της αστικής τάξης ότι ο ΣΥΝ μπορεί να αλλάξει από τα μέσα, με την πάλη της ευρωπαϊκής φράξιας, σωριάστηκαν σαν χάρτινος πύργος μπροστά στη θελλώδη κυριαρχία του κομματικού μηχανισμού, που τον ελέγχουν ολοκληρωτικά σχεδόν οι κνίτες του ΣΥΝ. Το χειρότερο είναι ότι το δημοκρατικό ρεύμα του ΣΥΝ έδειξε όλο τον αδύναμο του χαρακτήρα όταν όχι μόνο δεν έδωσε καμία ουσιαστική πάλη αλλά και υποτάχτηκε τόσο πολύ ώστε ο Κωνσταντόπουλος να πει, μέσα στη συνεδρίαση της Πολιτικής Γραμματείας: *"Οποιος θέλει να πάει με τον ΟΠΕΚ και τον Σημίτη, να πάει να τελειώνουμε"* (Ελευθεροτυπία, 15/6).

Γιατί πραγματικά αν έβγαине διάσπαση το κομμάτι που θα έφευγε θα πήγαινε στο σημερινό ΠΑΣΟΚ. Αυτό άλλωστε μαρτυρούσε το άρθρο του

Θ. Γεωργακόπουλου στην Αυγή στις 16 Ιούνη, παρά τις σωστές διαπιστώσεις του για τον αντιευρωπαϊσμό, την ευθυγράμμιση με το ψευτοΚΚΕ και το ΔΗΚΚΙ, τη συμμαχία με τον Ζιουγκάνοφ, τις σοβινιστικές κραυγές και τις "δυο βάρκες" στην υπόθεση Οτςάλαν κ.α στη στάση του ΣΥΝ τον τελευταίο χρόνο.

Την ίδια ακριβώς μέρα, στην ίδια σελίδα της Αυγής ένα άλλο σημαντικό στέλεχος του ευρωπαϊκού ρεύματος του ΣΥΝ, ο Π. Αθανασόπουλος, υποτασσόταν με το χειρότερο τρόπο στη σοσιαλφασιστική ηγεσία του ΣΥΝ, όταν έγραφε ότι πολύ σωστά ο ΣΥΝ "κινητοποιήθηκε έντονα και αγωνιστικά κατά των βάρβαρων Νατοϊκών βομβαρδισμών. Και ήταν απόλυτα επιτυχή τα ταξίδια του προέδρου του ΣΥΝ στα Βαλκάνια και την Ευρώπη", αλλά ότι σιώπησε για τα εγκλήματα του Μιλόσεβιτς και την εθνοκάθαρση. Λίγες μέρες αργότερα η υποχώρησή του έφτασε στο σημείο να μιλήσει για "εθνοκάθαρση των Σέρ-

βων από τους Αλβανούς" όταν ακόμα και οι σερβόφιλοι φασίστες δύσκολα τολμούσαν να ισχυριστούν κάτι τέτοιο.

Μ' αυτές, λοιπόν τις προϋποθέσεις αναδείχτηκε σαν ηγέτης αυτού του ρεύματος ο Ν. Μπίστιης που κατέβασε ένα από τα τρία κείμενα στην Κεντρική Πολιτική Επιτροπή, για να υποταχτεί μετά την ψηφοφορία, όπου μειοψήφησε η εισήγηση του. Τα άλλα δυο κείμενα ήταν απλά η έκφραση των διαφορετικών ταχυτήτων για το μέτωπο με το ψευτοΚΚΕ και το ΔΗΚΚΙ.

Αυτή η στάση των ευρωπαίων του ΣΥΝ φανερώνει την αδυναμία τους να αντισταθούν στο φαινοκόκκινο μέτωπο και να υπερασπίσουν με συνέπεια τις ιδέες τους. Η παραμονή τους σ' ένα κόμμα που έχει αναγάγει σε πολιτική επιστήμη τη διπροσωπία, τον κεντρισμό και τον πραξικοπηματισμό έχει διαφθείρει προοδευτικά αυτό το ρεύμα.

ΑΠΟΔΥΝΑΜΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΥΠ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Προχωρούν οι αντιβιομηχανικές δυνάμεις

Μόνο σε ένα κυβερνητικό στέλεχος είχαν απαγορεύσει οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ να κατέβει στον Πειραιά. Στη μέγρι πρόσφατα υφυπουργό βιομηχανίας, την Α. Διαμαντοπούλου. Και αυτό γιατί ήταν η μόνη ίσως που έκφρασε μέσα στην κυβέρνηση, μια στοιχειώδη γραμμή για τη σωτηρία και την ανάπτυξη της βιομηχανίας.

Η απαγόρευση του ψευτοΚΚΕ είχε να κάνει με τις προσπάθειες της Διαμαντοπούλου για τον παραγωγικό εκσυγχρονισμό της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε, προσπάθειες που το ψευτοΚΚΕ εμποδίζει και σαμποτάρει με κάθε τρόπο.

Τώρα αυτή την απαγόρευση από τον Πειραιά φρόντισε ο Σημίτης να την κάνει απαγόρευση από όλη τη χώρα, στέλνοντας την Διαμαντοπούλου όσο πιο μακριά μπορούσε... επίτροπο δηλαδή στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

Στόχος αυτής της κίνησης δεν είναι άλλος από το χτύπημα της βιομηχανίας, εκεί που οι δυνάμεις του αντιευρωπαϊκού- φιλορώσικου μπλοκ δίνουν τη μάχη τους για να καταστρέψουν τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας.

Στη θέση της ο Σημίτης έβαλε τον βουλευτή Γ. Ζαφειρόπουλο, έναν δηλωμένο σοβινιστή ο οποίος μέχρι το 1992 ήταν στη "Πολιτική Άνοιξη", στην οποία είχε μεταπηδήσει από το ΠΑΣΟΚ.

Τώρα το υπουργείο Ανάπτυξης έχει υπουργό έναν Βενιζέλο και υφυπουργό έναν Ζαφειρόπουλο όταν είχε πριν λίγο το δίδυμο Παπανδρέου-Διαμαντοπούλου. Η εθνικίστρια Παπανδρέου έδινε κόντρες με τους σαμποταριστές ο Βενιζέλος δείχνει άσχημα σημάδια. Θυμόμαστε την σύγκρουση Παπανδρέου-Γκαζπρον για το φυσικό αέριο και κυρίως την σημαντική της απόφαση να φτιάξει εναλλαχτικό αγωγό φυσικού αερίου από την Ιταλία μέσω της Αδριατικής προς την Ελλάδα. Ο Βενιζέλος έχει δείξει την πρόθεσή του να υποκύψει στη Γκαζπρον και την ακόμη χειρότερη πρόθεσή του να σταματήσει το σχέδιο του νέου αγωγού από την Ιταλία. Έτσι όλη η βιομηχανία θα κρέμεται από μια βάνα στα Ουράλια.

Έτσι λοιπόν ένα από τα βασικά υπουργεία περνάει στα χέρια των αντιευρωπαϊκών - αντιβιομηχανικών δυνάμεων με τεράστιες συνέπειες για το λαό και τη χώρα.

Είναι κι αυτό ένα ακόμα δείγμα του ελέγχου της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ που έχουν επιβάλει οι φιλορώσικες δυνάμεις.

ΔΙΟΞΙΝΕΣ

ΧΤΥΠΑΝΕ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΝΤΟΠΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Το πρόβλημα με τις διοξίνες έχει παρέλθει για τις χώρες της Ε.Ε και ο Τύπος δεν ασχολείται πια με αυτό. Ασχολήθηκε όσο έπρεπε και με τις διαστάσεις που του αναλογούσε. Εδώ μέσα στο γενικότερο αντιευρωπαϊκό κλίμα που καλλιεργούν συστηματικά εδώ και χρόνια τα μεγάλα και μικρά κόμματα καθώς και τα ΜΜΕ συντηρείται αυτή η κατάσταση, όχι με στόχο την προστασία των καταναλωτών αλλά μόνο για να ενταθεί η αντίθεση ενάντια στην Ευρώπη. Μάλιστα αυτό το κλίμα έχει πάρει διαστάσεις υστερίας ενάντια στα ευρωπαϊκά προϊόντα, τέτοιες, που ανάγκασαν την κυβέρνηση του Βελγίου να κάνει διάβημα στον Έλληνα πρέσβη στις Βρυξέλλες για τον τρόπο που αντιμετώπισε το πρόβλημα με τις διοξίνες στα κτηνοτροφικά προϊόντα. Ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε εξηγήσεις για το ότι οι ελληνικές αρχές, με τα μέτρα που έλαβαν, περιόρισαν την κυκλοφορία των βελγικών προϊόντων στην ελληνική αγορά πέραν του σημείου που ήταν αναγκαίο λόγω του ζητήματος των διοξινών. Η "περήφανη" ελληνική απάντηση ήρθε από τον υπουργό εμπορίου Βενιζέλο:

"-Η στάση αυτή της Ελλάδας δεν παρακωλύει την ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων, αλλά την αξιοπιστία των ευρωπαϊκών προϊόντων και τη θέση τους στην αγορά.

-Η ελληνική κυβέρνηση απορρίπτει το διάβημα και ζητεί να ληφθούν και να λαμβάνονται πάντοτε από τις κυβερνήσεις και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όλα τα αναγκαία μέτρα έγκαιρα και αυστηρά" (Ελευθεροτυπία, 26-6).

Αν ο Βενιζέλος ήταν συνεπής με τις δηλώσεις του θα έπρεπε να είχε πάρει ή να πάρει τώρα όλα τα αναγκαία μέτρα για να διαφυλάξει του Έλληνες καταναλωτές από τη νοθεία και τη μόλυνση των τροφίμων ή των ζωοτροφών εξαγγέλλοντας και προχωρώντας άμεσα στα αναγκαία μέτρα, όπως η δημιουργία εργαστηρίων, ένταση των ελέγχων βασικά στις μικρές κτηνοτροφικές μονάδες, η πρόσληψη κτηνιάτρων και αστυκτηνιάτρων κλπ

Αυτό το κλίμα από την άλλη δημιούργησε μια φοβία του κόσμου απέναντι στα ελληνικά προϊόντα και κύρια τα γαλακτοκομικά. Ήδη οι μεγάλες βιομηχανίες γαλακτοκομικών στη χώρα έχουν δεχθεί χτύπημα στην κατανάλωση των προϊόντων τους. Έχουμε δηλαδή με ένα σπμάρο δύο τριγόνια. Και αντιευρωπαϊκή πολιτική και ταυτόχρονα χτύπημα ενός κομματού της ελαφριάς βιομηχανίας της χώρας.

Η «ΑΝΔΡΟΠΡΕΠΗΣ» ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

· "Επειδή δεν είμαστε Γερμανοί ούτε Γάλλοι, ούτε πολύ περισσότερο Άγγλοι, αλλά ανδροπρεπείς Έλληνες, είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί", είπε ο Χριστόδουλος πρόσφατα στη Μυτιλήνη.

Τώρα τι σχέση μπορεί να έχει με την ανδροπρέπεια η ορθόδοξη εκκλησία, όπως και κάθε άλλη θρησκεία που βλέπει τη γυναίκα σαν "κατώτερο τέκνο του θεού", αυτό είναι άλλη υπόθεση. Γιατί η βάση της ομοφυλοφιλίας δεν είναι άλλη από την καταπίεση της γυναίκας.

Όταν λοιπόν η γυναίκα δεν μπορεί να γίνει ιερωμένη, όταν οι ενεργειακές πατάδες δεν επιτρέπεται να παντρευτούν και οι "άνωτεροι εκπρόσωποι του θεού στη γη", αρχιεπίσκοποι, μητροπολίτες και κάθε είδους αξιωματούχοι δεν επιτρέπεται να έχουν παντρευτεί ποτέ, τότε αυτό σημαίνει πως η γυναίκα είναι όχι μόνο κατώτερη από τον άνδρα αλλά και πηγή αμαρτίας.

Πως λοιπόν ο άνδρας μπορεί να έρθει σε σεξουαλική επαφή με ένα κατώτερο και κολασμένο ον;

Αυτή είναι η βάση της δύναμης της ομοφυλοφιλίας στην ορθόδοξη εκκλησία. Και είναι αυτό που ο λαός γνωρίζει με τις αναριθμητές σεξουαλικές διαστροφές των "ιερωμένων"...ανδροπρεπών!

Ας αφήσει λοιπόν ο Χριστόδουλος τα κηρύγματα περί των μη ανδροπρεπών ευρωπαϊκών λαών και αν πρόκειται να αναζητήσει κάπου την ανδροπρέπεια, ας την αναζητήσει τουλάχιστον μακριά από τον ανώτερο κλήρο.

· "Εκεί όπου οι δυνάμεις των Αλβανών, που οι άδικοι των εθνών τις καθιέρωσαν ως δυνάμεις αστυνομείσεως, δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά εθνοκάθαρση εναντίον των Σέρβων. Αλλά κανείς τώρα δεν μιλάει για εθνοκάθαρση" (από την ομιλία του Χριστόδουλου στη Μυτιλήνη).

Ενώ ο ίδιος...φώναζε σε όλους τους τόνους για τη

μοναδική μεγάλη κλίμακα εθνοκάθαρση στη περιοχή, την εθνοκάθαρση εκατοντάδων χιλιάδων Κοσοβάρων και Βοσνίων!

Όμως αυτοί δεν ήταν ορθόδοξοι χριστιανοί, ήταν μουσουλμάνοι, αλλόθρησκοι, δεν ήταν δηλαδή άνθρωποι και έπρεπε να ριχτούν πάραυτα στο ...πυρ της κολάσεως

Έτσι καταλαβαίνει τα πράγματα ο προκαθήμενος με τους θρησκευτικούς όρους...της αγάπης και της επί γης ειρήνης!

· 126 δις δραχμές ζητάει ο Χριστόδουλος από το τρίτο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης.

Από τους "μη ανδροπρεπείς ευρωπαίους" και από τους "άδικους των εθνών".

Όμως μπροστά στη μάσα πέφτουν τα ιδεολογήματα και οι μεγάλες κουβέντες.

Πέρα από το φαινομενικά αστείο της υπόθεσης τα πράγματα είναι σοβαρά.

Αποτελεί πρόκληση για τη δημοκρατία στη χώρα η απαίτηση αυτή η οποία μάλιστα έχει και τη βούλα της ιεράς συνόδου της εκκλησίας.

Δεν φτάνει δηλαδή το γεγονός, πως ένα μεγάλο κομμάτι του κρατικού προϋπολογισμού πηγαίνει στους μισθούς της παπαδοκρατίας, που ένας τεράστιος πλούτος από μετοχές τραπεζών, εφοπλιστικών και αεροπορικών εταιρειών, εκατοντάδες ακίνητα, χιλιάδες στρέμματα γης και κάθε άλλου είδους πλούτου συσσωρεύεται στα θησαυροφυλάκια της εκκλησίας, θέλουν τώρα και ...κοινοτικές επιδοτήσεις!

Είναι δημοκρατική απαίτηση όχι μόνο να μη δοθεί ούτε μια δραχμή στην εκκλησία, αλλά να σταματήσει κάθε σχέση σε όλα τα επίπεδα κράτους και εκκλησίας σαν μια βασική προϋπόθεση για να προχωρήσει η Ελλάδα στο δρόμο της δημοκρατίας και της προόδου.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΣΕΝΗ

συνέχεια από τη σελ. 2

νη αυτό το διάστημα οφειλόταν σε λόγους τακτικής. Ήθελε, δηλαδή, να εξασφαλίσει, όσο το δυνατό περισσότερο, τα νώτα του από πιθανές αντιδράσεις των μαθητών και γενικότερα της ελληνικής κοινωνίας, εάν οι εξετάσεις δεν πήγαιναν τόσο καλά. Όμως, οι εξετάσεις πήγαν καλά τόσο όσον αφορά τα θέματα, αλλά και όσον αφορά την οργάνωση των εξετάσεων. Έτσι οι αντιδράσεις των μαθητών υπήρξαν βασικά θετικές.

Αντίθετα η ΟΛΜΕ βλέποντας ότι αρχίζουν να κλονίζονται τα επιχειρήματά της (όπως εξόστωση μαθητών κλπ.) άρχισε να διαρρέει στον Τύπο ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση κρίνεται όχι μόνο από τις εξετάσεις της Β' Λυκείου, αλλά και από τα αποτελέσματα της Α' Λυκείου, όπου η αποτυχία των μαθητών είναι μεγάλη. Μάλιστα είπαν ότι η αποτυχία ήταν πολύ μεγαλύτερη από προηγούμενες χρονιές. Μετατόπισε, δηλαδή, η ΟΛΜΕ την επιχειρηματολογία της από τις εξετάσεις της Β' Λυκείου, που τόσο θόρυβο είχε ξεσηκώσει στο παρελθόν, στις προαγωγικές εξετάσεις της Α' Λυκείου.

Αλλά και για τις εξετάσεις της Β' Λυκείου έκανε μερικές μάλλον υστερικές κινήσεις στην αδυναμία της να εμφανίσει πρόβλημα.

Έτσι, πάλι στον Τύπο εμφανίστη-

καν δηλώσεις της ότι τάχα μου τα θέματα μπορεί να μην είναι δύσκολα, αλλά είναι ισοπεδωτικά (!) Σε άλλη πάλι περίπτωση εμφανίστηκαν συνδικαλιστές, τσιράκια της γραμμής της ΟΛΜΕ που προσπάθησαν να δημιουργήσουν πρόβλημα στη διεξαγωγή των εξετάσεων. Τέτοια περίπτωση ήταν αυτή του εξεταστικού κέντρου του Φαλήρου όπου αρνήθηκαν να εξετάσουν δυσλεκτικά παιδιά ως δήθεν μη επιμορφωμένοι. Είναι ν' απορεί βέβαια κανείς για τη στιγμή και τον τρόπο που επιλέγουν οι συγκεκριμένοι συνδικαλιστές για να διαμαρτυρηθούν. Δεν ξέρουμε γιατί δεν προκαλούσαν το θόρυβο αυτό και πριν τις εξετάσεις και κατά άλλες συνθήκες, αν δεχτούμε ότι αυτό πραγματικά ήταν το πρόβλημά τους και όχι να δημιουργήσουν κωλυσιεργίες αδιαφορώντας για την αγωνία των μαθητών τη δεδομένη στιγμή.

Σε άλλη πάλι περίπτωση αρνήθηκαν να βαθμολογήσουν γραπτά της Β' Λυκείου (απέχαν σε βαθμολογικά κέντρα για κάποιο χρονικό διάστημα), γιατί τάχα μου η αμοιβή ήταν μικρή. Όμως, παρασιώπησαν ότι τα προηγούμενα χρόνια διόρθωναν γραπτά της Β' Λυκείου με τον μισθό τον κανονικό, χωρίς καμιά έξτρα αμοιβή. Τώρα, λοιπόν, που τους δίνεται μια επιπλέον αμοιβή, τώρα βγαίνουν προκλητικά να διαμαρτυρηθούν ότι αυτά είναι λίγα και θέλουν κι άλλα.

Έτσι με τα τελευταία αυτά δεδομένα ο Αρσένης βγαίνει σχετικά ενισχυμένος και μπορεί να περάσει στην επίθεση. Το βέβαιο είναι ότι η εικόνα που παρουσίασε η ΟΛΜΕ ήταν αξιοθρήνητη. Απογοιμωμένη από κάθε επιχείρημα, καταφεύγοντας σε κινήσεις που διασύρουν μέχρι απήδασ τον κλάδο των καθηγητών, φάσκοντας και αντιφάσκοντας προκειμένου να συνεχίσει τον πόλεμο ενάντια στις ευρωπαϊκές τάσεις της κυβέρνησης, στηρίζοντας τα αφεντικά της, έγινε ένα βρωμερό όργανο που το "φτύνει" όλος ο ελληνικός λαός..

Αυτός έχει πια διαπιστώσει από την πείρα του ότι η μαθησιακή διαδικασία χωρίς στοιχειώδη αξιολόγηση καθηγητών, χωρίς περιορισμό του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού τους και της συντεχνιακής λογικής τους δεν μπορεί να υπάρξει. Αυτό το σύστημα με καθηγητές αδιάφορους δημόσιους υπάλληλους, γραφειοκράτες, λουφάδους, κλπ. όχι μόνο δεν μπορεί να σταθεί, αλλά θα κάνει τα πράγματα πολύ χειρότερα απ' ό,τι είναι για λόγους που πολλές φορές έχουμε αναπτύξει από τις στήλες της εφημερίδας μας. Ένα είναι βέβαιο, ότι ο πόλεμος ΟΛΜΕ -υπουργείου θα συνεχιστεί και οι πολιτικοί συσχετισμοί ευρωπαϊστών και αντιευρωπαϊστών μέσα και έξω από την κυβέρνηση θα καθορίσουν την τύχη της πολύπαθης Παιδείας μας.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

Η ΑΝΤΙΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

Απάντηση στους φίλους της νεοναζιστικής Ρωσίας

Στις 8 Μάη έκλεισαν πενήντα τέσσερα χρόνια από τη στρατιωτική και πολιτική συντριβή του ναζισμού και τη νίκη του παγκόσμιου αντιφασιστικού μετώπου (Σοβ. Ένωση, Μεγ. Βρετανία, ΗΠΑ).

Το ψευδοΚΚΕ και τα μικροαστικά τάγματα εφόδου, όπως οι διαρρήχτες του ΜΑΚΚΕ αποδίδουν αυτή τη νίκη ολοκληρωτικά στην τότε σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση και συκοφαντούν το αντιφασιστικό μέτωπο.

Λένε δηλ. ότι η Δύση, σαν Μ. Βρετανία και ΗΠΑ, βοήθησε τότε το χιτλερισμό να κατασπαράξει την ΕΣΣΔ για να απαλλαγεί έτσι από τον κομμουνισμό. Η αλήθεια είναι ότι η δύναμη που επιδίωκε λυσσασμένα τη διάσπαση αυτού του μετώπου, χωρίς επιτυχία, δεν ήταν άλλη από τη ναζιστική Γερμανία. Ο σοσιαλφασισμός παραποιεί την ιστορία για να εξυπηρετήσει σήμερα το μεσαιωνικό αντιδυτικισμό του και να παραπλανήσει τους προοδευτικούς ανθρώπους. Έτσι αθρώνει ουσιαστικά το χιτλερισμό τη στιγμή που υπερασπίζεται τις μεθόδους του, δηλαδή τη σερβική εθνοκάθαρση στο Κόσσοβο και τη Βοσνία και διαδηλώνει μαζί με τη “Χρυσή Αυγή” ενάντια στη Δύση συντασσόμενος με τη νεοτσαρική Ρωσία. Για να ανατρέψουμε τα ψέματα των ψευτοκόκκινων θα επικαλεστούμε τη μαρτυρία του Ι.Β. Στάλιν όπως καταγράφεται στα κείμενα του από το βιβλίο “Ο Μεγάλος Πόλεμος για την Πατρίδα”, εκδόσεις τα Νέα Βιβλία, Αθήνα 1946.

1ο ΚΕΙΜΕΝΟ

Από την έκθεση στην πανηγυρική συνεδρίαση του Σοβιέτ των βουλευτών των εργαζομένων της Μόσχας και των κομματικών και κοινωνικών οργανώσεων της Μόσχας στις 6 του Νοέμβρη 1941 - 24η επέτειος της Μεγάλης Σοσιαλιστικής Επανάστασης του Οχτώβρη:

«ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟ-ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

Τους γερμανούς κατακτητές, δηλαδή τους χιτλερικούς, τους ονομάζουμε συνήθως φασίστες. Οι χιτλερικοί, όπως φαίνεται, αυτό δεν το θεωρούν σωστό και επιμένουν να ονομάζονται “εθνικοσοσιαλιστές”. Συνεπώς, οι γερμανοί θέλουν να μας κάνουν να πιστέψουμε, πως το κόμμα των χιτλερικών, το κόμμα των γερμανών κατακτητών, που ληστεύει την Ευρώπη και οργάνωσε τη βάρβαρη επίθεση ενάντια στο σοσιαλιστικό μας κράτος, είναι ένα κόμμα σοσιαλιστικό. Είναι δυνατό αυτό; Τι κοινό μπορεί να υπάρχει ανάμεσα στο σοσιαλισμό και τους χιτλερικούς αποθηριαωμένους επιδρομείς, που

ληστεύουν και καταπιέζουν τους λαούς της Ευρώπης;

Μπορεί άραγε να θεωρήσουμε τους χιτλερικούς σαν εθνικιστές; Όχι. Δε μπορεί! Στην πραγματικότητα, οι χιτλερικοί παρουσιάζονται τώρα όχι σαν εθνικιστές, αλλά σαν ιμπεριαλιστές. Όσο οι χιτλερικοί ασχολούνταν με τη συνένωση των γερμανικών εδαφών και με την προσάρτηση της Ρηνανίας, της Αυστρίας κτλ. υπήρχε κάποια βάση να θεωρούνται εθνικιστές. Από τότε όμως που άρπαξαν τα ξένα εδάφη και υποδούλωσαν τα ευρωπαϊκά έθνη - τους τσέχους, τους σλοβάκους, τους πολωνούς, τους νορβηγούς, τους δανούς, τους ολλανδούς, τους βέλγους, τους γάλλους, τους σέρβους, τους ελλήνες, τους ουκρανούς, τους λευκορώσους, τους βαλτικούς κ.α. και άρχισαν να αποβλέπουν στην παγκόσμια κυριαρχία, το χιτλερικό κόμμα έπαψε να είναι εθνικιστικό, γιατί από κείνη τη στιγμή έγινε κόμμα ιμπεριαλιστικό, καταπιεστικό.

Το κόμμα των χιτλερικών είναι ένα κόμμα ιμπεριαλιστών και μάλιστα των πιο αρπακτικών και κακούργων ιμπεριαλιστών απ' όλους τους ιμπεριαλιστές του κόσμου.

Μπορεί άραγε να θεωρούνται οι χιτλερικοί σοσιαλιστές; Όχι, Δε μπορεί. Στην πραγματικότητα οι χιτλερικοί είναι άσπονδοι εχθροί του σοσιαλισμού, οι πιο μαύροι αντιδραστικοί, που αφαίρεσαν από την εργατική τάξη και τους λαούς της Ευρώπης τις στοιχειώδεις δημοκρατικές ελευθερίες. Για να σκεπάσουν την αντιδραστική τους ουσία οι χιτλερικοί βρίζουν το αγγλοαμερικανικό εσωτερικό καθεστώς. Στην Αγγλία όμως και στις Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπάρχουν στοιχειώδεις δημοκρατικές ελευθερίες, υπάρχουν επαγγελματικά συνδικάτα των εργατών και υπαλλήλων, υπάρχουν εργατικά κόμματα, υπάρχει βουλή, ενώ στη Γερμανία, κάτω από το χιτλερικό καθεστώς, έχουν καταργηθεί όλοι αυτοί οι θεσμοί. Φτάνει να παραβάλει κανείς αυτές τις δυο σειρές γεγονότων, για να καταλάβει το αντιδραστικό περιεχόμενο του χιτλερικού καθεστώτος και όλη την ψευτιά της φλυαρίας των γερμανών φασιστών για το αγγλοαμερικανικό πλουτοκρατικό καθεστώς. Μ' άλλα λόγια, το χιτλερικό καθεστώς είναι αντίγραφο του αντιδραστικού εκείνου καθεστώτος που υπήρχε στη Ρωσία με τον τσαρισμό. Είναι γνωστό, πως οι χιτλερικοί με την ίδια προθυμία καταπατούν τα δικαιώματα των εργατών, τα δικαιώματα των διανοομένων και τα δικαιώματα των λαών, όπως τα καταπατούσε το τσαρικό καθεστώς, πως με την ίδια προθυμία οργάνωνουν μεσαιωνικά πογκρόμ κατά των εβραίων, όπως τα οργάνωνε και το τσαρικό καθεστώς. Το χιτλερικό κόμμα είναι κόμμα των εχθρών των δημοκρατικών

ελευθεριών, κόμμα της μεσαιωνικής αντίδρασης και των φανατικών πογκρόμ.

Και αν αυτοί οι ξέφρενοι ιμπεριαλιστές και οι χειρότεροι αντιδραστικοί, όλο και εξακολουθούν να παρουσιάζονται σαν “εθνικιστές” και “σοσιαλιστές”, το κάνουν για να ξεγελάσουν το λαό, να εξαπατήσουν τους απλοϊκούς και να σκεπάσουν με τη σημαία του “εθνικισμού” και του “σοσιαλισμού” τη ληστρική ιμπεριαλιστική τους φύση» (σελ. 19-20).

Μιλώντας, στην ίδια έκθεση, για την αποτυχία του “κεραυνοβόλου” πολέμου στην Ανατολή ο Στάλιν τόνιζε:

“Που στηρίζονταν οι γερμανοφασίστες στρατηγοί, όταν υπολόγιζαν πως μέσα σε δυο μήνες θα τελειώσουν με τη Σοβιετική Ένωση και θα φτάσουν, σ' αυτό το σύντομο διάστημα, ως τα Ουράλια; Στηρίζονταν πρώτα απ' όλα στη σοβαρή ελπίδα να δημιουργήσουν ένα γενικό συνασπισμό ενάντια στην ΕΣΣΔ, να τραβήξουν τη Μεγάλη Βρετανία και τις Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής σ' αυτό το συνασπισμό, φοβερίζοντας προκαταρκτικά τους ιθύνοντες κύκλους αυτών των χωρών με το μπαμπούλα της επανάστασης και ν' απομονώσουν έτσι πέρα για πέρα τη χώρα μας από τις άλλες δυνάμεις. Οι γερμανοί ήξεραν πως η πολιτική τους, που ποντάρει πάνω στις αντιθέσεις ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις ορισμένων κρατών και ανάμεσα σ' αυτά τα κράτη και στη σοβιετική χώρα - είχε δώσει κιόλας τ' αποτελέσματα της στη Γαλλία, που οι κυβερνήτες της, αφήνοντας να τους φοβίσει το φάσμα της επανάστασης, έβαλαν με τρόπο κάτω από τα πόδια του Χίτλερ την πατρίδα τους, παρατώντας κάθε αντίσταση. Οι γερμανοφασίστες στρατηλάτες νόμιζαν, πως θα γίνει το ίδιο και με τη Μεγάλη Βρετανία και τις Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ο διαβόητος Έξε στάλθηκε στην Αγγλία από τους γερμανούς φασίστες γι' αυτό το σκοπό, για να πείσει τους άγγλους πολιτικούς να προσχωρήσουν στη γενική σταυροφορία ενάντια στην ΕΣΣΔ. Οι γερμανοί όμως έπασαν τρομερά έξε στους υπολογισμούς τους (χειροκροτήματα). Παρά τις προσπάθειες του Έξε, η Μεγάλη Βρετανία και οι Ενωμένες Πολιτείες της Αμερικής όχι μόνο δεν προσχώρησαν στη σταυροφορία ενάντια στην ΕΣΣΔ, μα αντίθετα βρέθηκαν στο ίδιο στρατόπεδο με την ΕΣΣΔ ενάντια στη χιτλερική Γερμανία. Η ΕΣΣΔ όχι μόνο δε βρέθηκε απομονωμένη, μα αντίθετα αποκτήσε καινούριους συμμάχους: τη Μεγάλη Βρετανία, τις Ενωμένες Πολιτείες και άλλες χώρες που κατέχονται από τους γερμανούς. Φάνηκε πως η γερμανική πολιτική που ποντάρει πάνω στις αντιθέσεις και φοβερίζει με το μπαμπούλα της επανάστασης, ξόφλησε και δεν έχει πια πέραση μέσα

στις καινούριες συνθήκες. Ακόμα παραπάνω : η πολιτική αυτή κυοφορεί μεγάλους κινδύνους για τους γερμανούς κατακτητές, γιατί με τις νέες συνθήκες που δημιουργήσε ο πόλεμος οδηγεί σε διαμετρικά αποτελέσματα” (σελ. 15,16).

2ο ΚΕΙΜΕΝΟ

Από την έκθεση του Προέδρου της Κρατικής Επιτροπής Αμυνας στην πανηγυρική συνεδρίαση του Σοβιέτ των βουλευτών των εργαζομένων της Μόσχας και των κομματικών και κοινωνικών οργανώσεων της Μόσχας, στις 6 του Νοέμβρη 1942 - 25η επέτειος της Μεγάλης Σοσιαλιστικής Επανάστασης του Οχτώβρη:

«Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΕΣΣΔ, ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΙΤΛΕΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τώρα πια μπορεί να θεωρείται αναμφισβήτητο, πως στην πορεία του πολέμου, που η χιτλερική Γερμανία επέβαλε στους λαούς, έγινε ριζικός διαχωρισμός των δυνάμεων, σχηματίστηκαν δυο αντίθετα στρατόπεδα, το στρατόπεδο του ιταλογερμανικού συνασπισμού και το στρατόπεδο του αγγλο-σοβιετο-αμερικανικού συνασπισμού.

Είναι επίσης αναμφισβήτητο, ότι αυτοί οι δυο αντίθετοι συνασπισμοί καθοδηγούνται από δυο διαφορετικά αντίθετα προγράμματα δράσης.

Το πρόγραμμα δράσης του ιταλογερμανικού συνασπισμού μπορεί να χαρακτηριστεί με τα παρακάτω σημεία: φυλετικό μίσος, κυριαρχία των “εκλεκτών” εθνών, και κατάκτηση των εδαφών τους, οικονομική υποδούλωση των υποταγμένων εθνών και λεηλασία του εθνικού τους πλούτου. Κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών, εγκατάσταση παντού του χιτλερικού καθεστώτος.

Το πρόγραμμα δράσης του αγγλο-σοβιετο-αμερικανικού συνασπισμού είναι: εξάλειψη της φυλετικής αποκλειστικότητας, ισοτιμία των εθνών και απαραβίαστο των εδαφών τους, απελευθέρωση των υποδουλωμένων εθνών και αποκατάσταση των κυριαρχικών δικαιωμάτων τους, δικαίωμα για το κάθε έθνος να οργάνωνει τη ζωή του όπως επιθυμεί, οικονομική βοήθεια στα έθνη που υπόφεραν και συνεργασία μαζί τους στο έργο της εξασφάλισης της υλικής τους ευημερίας, αποκατάσταση των δημοκρατικών ελευθεριών, εξόντωση του χιτλερικού καθεστώτος.

Το πρόγραμμα δράσης του ιταλογερμανικού συνασπισμού έκανε ώστε όλες οι κατεχόμενες χώρες της Ευρώπης - Νορβηγία, Δανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Γαλλία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία, Γιουγκοσλα-

βία, Ελλάδα, κατεχόμενες περιοχές της ΕΣΣΔ - να βράζουν από μίσος ενάντια στην ιταλογερμανική τυραννία, να βλάπτουν τους γερμανούς και τους συμμάχους τους όπως μπορούν και να περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να εκδικηθούν τους τυράννους τους για τους εξευτελισμούς και τους βιασμούς που υποφέρουν.

Έτσι, ένα από τα χαρακτηριστικά της τρέχουσας στιγμής είναι ότι μεγαλώνει προοδευτικά η απομόνωση του ιταλογερμανικού συνασπισμού και η εξάντληση των ηθικοπολιτικών εφεδρειών του στην Ευρώπη, μεγαλώνει η εξασθένιση και η αποσύνθεσή του.

Το πρόγραμμα δράσης του αγγλο-σοβιετο-αμερικανικού συνασπισμού έκανε ώστε όλες οι κατεχόμενες χώρες στην Ευρώπη να είναι γεμάτες συμπάθεια για τα μέλη αυτού του συνασπισμού και να είναι έτοιμες να προσφέρουν οποιαδήποτε υποστήριξη μπορούν.

Έτσι, ένα άλλο χαρακτηριστικό της τρέχουσας στιγμής είναι, ότι οι ηθικοπολιτικές εφεδρείες αυτού του συνασπισμού από μέρα σε μέρα μεγαλώνουν στην Ευρώπη - και όχι μόνο στην Ευρώπη - και πως σ' αυτό το συνασπισμό προσχωρούν προοδευτικά εκατομμύρια συμπαθούντες, έτοιμοι ν' αγωνιστούν μαζί του ενάντια στην τυραννία του Χίτλερ.

Αν εξετάσουμε το ζήτημα του συσχετισμού των δυνάμεων των δυο συνασπισμών, από την άποψη των ανθρωπίνων και υλικών πόρων, τότε είμαστε υποχρεωμένοι να βγάλουμε το συμπέρασμα πως έχουμε εδώ μια αναμφισβήτητη υπεροχή με το μέρος του αγγλο-σοβιετο-αμερικανικού συνασπισμού.

... Λένε, πως ο αγγλο-σοβιετο-αμερικανικός συνασπισμός έχει όλες τις πιθανότητες για τη νίκη και θα νικούσε ασφαλώς, αν δεν είχε ένα οργανικό ελάττωμα, ικανό να τον εξασθενίσει και να τον αποσυνθέσει. Αυτό το ελάττωμα, κατά τη γνώμη αυτών των ανθρώπων, είναι ότι ο συνασπισμός αυτός αποτελείται από ετερογενή στοιχεία, που έχουν διαφορετική ιδεολογία και πως αυτό δε θα τους επιτρέψει να οργάνωσουν συνδυασμένη δράση ενάντια στον κοινό εχθρό.

Εγώ νομίζω πως η αυτή η διαπίστωση δεν είναι σωστή.

Θα ήταν γελοίο να αρνηθούμε τη διαφορά στην ιδεολογία και το κοινωνικό καθεστώς των κρατών που αποτελούν τον αγγλο-σοβιετο-αμερικανικό συνασπισμό. Μηπως όμως το γεγονός αυτό αποκλείει τη δυνατότητα και τη σκοπιμότητα της συνδυασμένης δράσης των μελών αυτού του συνασπισμού ενάντια στον κοινό εχθρό, που απειλεί να τους υποδουλώσει; Όχι, βέβαια. Κι ακόμα παραπάνω, η απειλή που δημιουργήθηκε υπαγορεύει επιταχτικά στα μέλη αυτού του συνασπισμού την ανά-

ΔΙΚΗ ΟΤΣΑΛΑΝ

Η ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΡΗΞΗ ΤΟΥΡΚΙΑΣ-ΕΥΡΩΠΗΣ

Τεθείωσε την περασμένη Πέμπτη η δίκη του σοσιαλφασίστα αρχηγού του ΡΚΚ Α. Οτζαλάν από τα τουρκικά δικαστήρια. Η δίκη έγινε με ένα ακροατήριο που αποτελούνταν από 20 δημοσιογράφους και άλλα 90 άτομα μεταξύ των οποίων και βουλευτές του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόφαση ήταν ήδη γνωστό από πριν ότι θα ήταν η θανατική ποινή.

Η δίκη αυτή ήρθε να δείξει ότι ο Οτζαλάν και η σοσιαλφασιστική συμμορία, την οποία ίδρυσε και της οποίας είναι αρχηγός, καμιά σχέση δεν έχουν με δίκαια απελευθερωτικά κινήματα και τίποτα από το μεγαλείο των μεγάλων ηαϊκών ηγέτων. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά αφού η δράση του ΡΚΚ και οι στόχοι του ήταν από πάνω μέχρι κάτω αντιδραστικοί και υπηρετούσαν ουσιαστικά τα σχέδια της ρωσικής υπερδύναμης. Ένας πράκτορας μια ξένης, και μάλιστα ιμπεριαλιστικής, υπερδύναμης δεν μπορεί ποτέ να έχει το μεγαλείο του ηγέτη ενός λαού που αγωνίζεται για τα δίκαια του.

Ας δούμε μερικά αποσπάσματα από τις δηλώσεις που έκανε κατά τη διάρκεια της δίκης του.

“Συμμερίζομαι τη θλίψη των οικογενειών των μαρτύρων και υποσχομαι ότι από δω και στο εξής θα εργαστώ για την οικοδόμηση της ειρήνης” (Εξουσία, 1-6). Και συνεχίζει παρακάτω σχετικά με την θανατική ποινή που αντιμετώπιζε: “Είμαι έτοιμος να υπηρετήσω το τουρκικό κράτος προκειμένου να επιτευχθεί η ειρήνη και η αδελφοσύνη και πιστεύω ότι θα πρέπει να παραμείνω ζωντανός για να επιτύχω το σκοπό αυτόν” (στο ίδιο). “Πιστεύω ότι αγωνίζομαι για την ενότητα της χώρας και την ελευθερία. Πιστεύω ότι ο αγώνας μου ήταν για ένα δημοκρατικό κράτος και όχι εναντίον της Δημοκρατίας. Ελπίζω το πρόβλημα που δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα ιστορικών λαθών θα βρει μια λύση. Επιθυμώ αυτή η δίκη να συμβάλει σε αυτό. Επαναλαμβάνω την έκκλησή μου, την αποφασιστική υπόσχεση που έδωσα στην αρχή, για μια δίκαιη και έντιμη ειρήνη και αδελφοσύνη, σύμφωνη με τις αρχές της (τουρκικής) Δημοκρατίας (Εξουσία, 30-6).

Το κράτος λοιπόν ενάντια στο οποίο αγωνίζονταν για να το διαμελίσει, δηλώνει τώρα ότι θα το υπηρετήσει με σκοπό να του χαρίσει τη ζωή. Ποιός επαναστάτης ηγέτης εκλιπαρεί να του χαρίσει τη ζωή ο αντίπαλός του;

Τι έλεγε όμως το ίδιο ανθρωπάκι σε άλλες εποχές όταν ακόμη δεν είχε κριθεί η στρατιωτική ήττα του ΡΚΚ;

“Ερ.: Προτίθεστε να επαναλάβετε επιθέσεις σε τουριστικά θέρετρα της Τουρκίας, και ιδίως στα παράλια;

Απ.: Θα συνεχίσουμε τις επιχειρήσεις μας ενάντια σε όλα τα ζωτικά σημεία, κυρίως τουριστικά. Προειδοποιώ όλα τα ξένα τουριστικά πρακτορεία και τους τουρίστες. Δε λαμβάνουμε καμία ευθύνη σε οτιδήποτε τους συμβεί. Στέλλουμε αυτό το μήνυμα μέσω του καναλιού σας, διότι πλησιάζει η νέα τουριστική περίοδος. Τους συ-

νιστώ να μην επισκεφθούν την Τουρκία. Το ίδιο ισχύει και για τους ξένους επενδυτές. Οι επενδύσεις τους δε θα είναι ασφαλείς. Προειδοποιώ ιδιαίτερα τους τουρίστες οποιασδήποτε εθνικότητας να μην επισκεφθούν την Τουρκία. Αν ενταθεί ο πόλεμος, θα είναι ολομέτωπος και θα χρησιμοποιηθούν κάθε είδους όπλα. Οι τουριστικές περιοχές είναι για μας οι κατεχόμενες περιοχές πολέμου. Να είστε σίγουροι ότι τα χτυπήματα που θα δώσουμε σ’ αυτές τις περιοχές θα είναι βαρύτατα”.

“Ερώτηση: Σε περίπτωση που Ελλάδα και Τουρκία ερχόντουσαν σε ανοιχτό πόλεμο, ποια πολιτική θα ακολουθούσατε εσείς;

Απάντηση: Αυτός ο πόλεμος θα ήταν ένας κοινός πόλεμος Ελλήνων και Κούρδων κατά της Τουρκίας. Η χούντα θα κατέρρευε και θα μοιραζόμασταν τ’ αποτελέσματα της μεγαλύτερης νίκης. Αν μπορούσατε να πολεμήσετε, η τουρκική χούντα θα υποχρεωνόταν σε ήττα” (από συνέντευξη του Οτζαλάν στον Παναγιωτόπουλο του Σκάϊ, στο τέλος του Μάρτη του ’96).

Κατά τη διάρκεια της δίκης ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτικός και επιβεβαίωσε με τον καλύτερο τρόπο τις θέσεις που κατά καιρούς είχε τοποθετήσει η ΟΑΚΚΕ για τις σχέσεις του με τη χώρα μας.

“Από το 1990 η Ελλάδα εκπαίδευε άνδρες του ΡΚΚ σε ειδικά στρατόπεδα, ενώ προμήθευε με όπλα την οργάνωση, σύμφωνα με το όσα δήλωσε κατά τη χθεσινή δεύτερη μέρα της δίκης του ο Κούρδος ηγέτης. Οι εκπαιδευόμενοι έφθαναν στην Ελλάδα αεροπορικά από τη Συρία, τα Λίβανο και το Ιράκ, χωρίς όμως να προσδιορίσει την ακριβή τοποθεσία των υπαίθριων “στρατοπέδων”. Ο Οτζαλάν αναφέρθηκε ακόμη σε εμπορικές σχέσεις της οργάνωσής του με την Ελλάδα, αφήνοντας να εννοηθεί ότι εξασφάλιζε μέσω εμπόρων στην Αθήνα την αγορά στρατιωτικού υλικού. Κατονόμασε, μάλιστα, ως έμπορο κάποιον

Φετίχ Ντεμίρ στην Αθήνα. Υποστήριξε επίσης ότι από την Κύπρο εξασφάλιζε διαβατήρια και διευκολύνσεις για τις μετακινήσεις των μελών της οργάνωσής του, ενώ έκανε λόγο και για οικονομική ενίσχυση από την Εκκλησία της Κύπρου. Ο ίδιος δεν αναφέρει, πάντως, σχέσεις του με τις επίσημες ελληνικές αρχές. Η “εκπαίδευση” των ΡΚΚ πραγματοποιούνταν επίσης και στο Ιράν και στη Γιουγκοσλαβία (σε: Εννοεί τη Σερβία)...σε ότι αφορά τη Συρία, διέψευσε ότι παρείχε επίσημη υποστήριξη στην οργάνωσή του, λέγοντας απλώς ότι δεν εμπόδιζε τις δραστηριότητές της.

Ο Οτζαλάν αρνήθηκε, επίσης, την εμπλοκή του ΡΚΚ στη δολοφονία του Ούλοφ Πάλμε, υποδεικνύοντας, ωστόσο, την πρώην σύζυγό του Κεζιρέ Γιλντιρίμ και το νέο σύζυγό της Χουσεΐν ως υπαίτιους για το θάνατό του, καθώς είχαν δημιουργήσει “φράξια” στους κόλπους του ΡΚΚ...

Ο Α. Οτζαλάν υποστήριξε ακόμη ότι δεν ήταν αυτός που είχε διατάξει τις επιθέσεις εναντίον στρατιωτών το 1993, τονίζοντας ότι υπήρχαν μαχητές του ΡΚΚ που δρούσαν ανεξάρτητα από τις εντολές του...” (Εξουσία, 2-6).

Εγώ δεν έκανα τίποτα ή τέλος πάντων ελάχιστα από όσα με κατηγορείται. Οι άλλοι ευθύνονται για τα όσα κακά μου καταμαρτυρούνται.

Τέτοια υπεύθυνη στάση. Είναι πραγματικά ένας “μεγάλος ηγέτης”!!!

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Πέρα όμως από την προσωπική στάση του Οτζαλάν η ίδια η δίκη του είναι ένα εξαιρετικά λεπτό σημείο κυρίως για τις σχέσεις της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την σύνδεσή της με αυτήν. Την απόφαση για την θανατική καταδίκη του Οτζαλάν την εξέδωσε ένα δικαστήριο που είχε ένα στρατοδίκη και αυτό είναι αντίθετο στις αρχές της δημοκρατίας και σε ότι ισχύει στις δημοκρατικές χώρες του πλανήτη. Από την άλλη η ίδια η θανατική ποινή είναι ένα είδος ποινής που σε πολλές χώρες και κυρίως της Δυτικοευρωπαϊκής έχει καταργηθεί. Κατά συνέπεια η καταδίκη του σε θάνατο σαν μέθοδος τιμωρίας είναι καταδικαστέα εκ προοιμίου από την Ευρώπη και θέτει σε κίνδυνο τις σχέσεις της Τουρκίας με αυτήν, διευκολύνοντας αφάνταστα τα ρωσικά σχέδια για την περιοχή. Πραγματικά μια Τουρκία απομονωμένη από την Ευρώπη είναι εξαιρετικά εύκολη υπόθεση για την καταβρόχθισή της από τη ρωσική αρκούδα. Δεν είναι σίγουρα τυχαίο ότι την θανατική καταδίκη αλλά και την εκτέλεσή της, ζητούσαν φανατικά οι ακροδεξιοί του Κόμματος Εθνικιστικής Κίνη-

σης που είναι ένα κόμμα αντιευρωπαϊκό. “Προκειμένου να πάρει μια γεύση κανείς πρέπει να λάβει υπόψη του το γεγονός ότι σχεδόν σε ολόκληρη την Τουρκία τα γραφεία της νεολαίας του ακροδεξιού Κόμματος Εθνικιστικής Κίνησης εδώ και καιρό παραμένουν κλειστά, αφού τα στελέχη τους εργάζονται πυρετωδώς στους διάφορους συλλόγους που έχουν σχηματιστεί με συγγενείς στρατιωτών που έπεσαν νεκροί στις μάχες με το ΡΚΚ. Η υπόθεση του ΡΚΚ ήταν από τα σημαντικά σημεία αναφοράς που οδήγησαν στην εκλογική επιτυχία των ακροδεξιών στις εκλογές του Απριλίου (Ελευθεροτυπία, 25-6). Δεν είναι τυχαίο ότι αντίθετα οι φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις της γειτονικής μας χώρας δεν θέλουν την εκτέλεση της θανατικής ποινής.

“Το πιο ενδιαφέρον από όλα όμως ήταν οι δηλώσεις του προέδρου Ντεμιρέλ, ο οποίος υπογράμμισε ότι η απόφαση του δικαστηρίου δεν θα είναι τελεσίδικη, αφού “υπάρχει φάση έφεσης στην οποία θα ακολουθήσει και η φάση κατά την οποία θα αποφασίσει η εθνοσυνέλευση”. Ο Ντεμιρέλ είπε επίσης ότι υπάρχει και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο, σύμφωνα με τον Τούρκο πρόεδρο, μπορεί να εμποδίσει την εκτέλεση (Ελευθεροτυπία, 25-6).

Πραγματικά η ανακοίνωση της απόφασης του δικαστηρίου προκάλεσε αρνητικά σχόλια σε όλη την Ευρώπη. Οι ευρωπαίοι φιλελεύθεροι είναι τυφλοί. Καλό είναι ο Οτζαλάν να μην εκτελεστεί ώστε να αποδυναμωθεί ο “μαρτυρικός” ρόλος του ίδιου και του ΡΚΚ. Επίσης με τη μη εκτέλεση του Οτζαλάν ταυτόχρονα με τη στρατιωτική ήττα του ΡΚΚ, είναι πιο εύκολη μια δημοκρατική διέξοδος για την Τουρκία με την παραχώρηση τώρα όλων των δικαιωμάτων που στερούνται οι πραγματικά καταπιεσμένοι Κούρδοι της Τουρκίας (διδασκαλία και χρήση της κουρδικής γλώσσας, διοικητική ισονομία κλπ).

Όμως η Ευρώπη δεν έχει κανένα δικαίωμα να κάνει το ζήτημα της εκτέλεσης ή όχι του Οτζαλάν ύψιστο κριτήριο των σχέσεών της με την Τουρκία. Κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν έχει φερθεί με άψογο και αβρό τρόπο στις σοσιαλφασιστικές συμμορίες του που τουλάχιστον στις περισσότερες περιπτώσεις δεν εκτελούσαν άοπλους ανθρώπους του λαού.

“Οι αρχές της Τουρκίας θα λάβουν υπόψη τους τη θέση της ΕΕ στη συνέχεια της υπόθεσης” είπε ο επίτροπος για την εξωτερική πολιτική της ΕΕ Βαν Ντεν Μπρουκ, ενώ η πρόεδρος της σοσιαλιστικής ομάδας του Ευρωκοινοβουλίου Π. Γκριν ανέφερε “δύσκολα μπορεί να γένει αποδεκτή η επιβολή της θανατικής ποινής σε μια χώ-

ρα-μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, που έχει υπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα ανθρώπινα δικαιώματα” (Εξουσία, 30-6). Ενώ το Συμβούλιο της Ευρώπης σε ανακοίνωσή του αναφέρει: “ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσει η Τουρκία τις κατηγορίες για καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι να εφαρμόσει τις κοινές ευρωπαϊκές αρχές” (στο ίδιο).

Σε αυτή την ευρωπαϊκή αντιμετώπιση συνετέλεσε και η ταχτική που ακολούθησε ο Οτζαλάν στη δίκη. Αυτός πέρα από την προσωπική του στάση ακολούθησε μια πολιτική θεαματικών υποχωρήσεων από τις αρχικές θέσεις του ΡΚΚ, μια πολιτική στην οποία τα τελευταία χρόνια η Ρωσία σπρώχνει το ΡΚΚ. Αυτός λοιπόν ξέχασε τους “εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες” του κουρδικού λαού. Αποκηρύσσει τη θέση του για ανεξάρτητο κράτος και αξιώνει απλώς αναγνώριση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Κούρδων με σεβασμό των τουρκικών συνόρων.

Είπε ο Οτζαλάν κατά τη διάρκεια της δίκης του: “... το παραμικρό αρκεί για να δώσει το έναυσμα για το ξεσηκωμό. Το χειρότερο είναι η απαγόρευση της γλώσσας. Φέρνει επανάσταση” (στο ίδιο).

Η αλλαγή αυτή είναι ομόφωνα δεκτή μέσα στις τάξεις του ΡΚΚ.

“Το κόμμα μας στηρίζει πλήρως τις ιστορικές προσπάθειες του ηγέτη μας”, και συνεχίζει παρακάτω αυτή η ανακοίνωση του ΡΚΚ που μεταδόθηκε από το κουρδικό ειδησεογραφικό πρακτορείο DEM “ο πρόεδρος μας λαμβάνει σπουδαίες πρωτοβουλίες, που δείχνουν ότι είναι μεγάλος ηγέτης. Το να ζητά κανείς συνγνώμη δείχνει μεγαλείο” (Εξουσία, 3-6).

Αυτή η στάση είχε τα αποτελέσματά της, εκτός από την Ευρώπη, και στις ΗΠΑ. Γράφει η εφημερίδα “Νιου Γιόρκ Τάιμς” που προφανώς απηχεί τις απόψεις μιας μερίδας της αμερικάνικης αστικής τάξης: “Η Αγκυρα δεν θα πρέπει να αγνοήσει κάτι που ενδεχομένως αποτελεί μια σπάνια ευκαιρία για να τερματιστεί το πιο διαβρωτικό πολιτικό πρόβλημα της Τουρκίας... η σκληρή απάντηση της Τουρκίας ακόμη και σε μη βίαιη κουρδική δραστηριότητα έχει οδηγήσει σε τραχείς παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Συγγραφείς, δημοσιογράφοι και εκλεγμένοι αξιωματούχοι έχουν συλληφθεί και ειρηνικά πολιτικά κόμματα έχουν θεθεί εκτός νόμου” (Ελευθεροτυπία, 25-6).

Το κουρδικό ζήτημα αναδεικνύεται σε τροχοπέδη για την είσοδο της Τουρκίας στην ΕΕ. Ο ελεεινός Οτζαλάν έστω και ηττημένος στρατιωτικά, και προδομένος από τη Ρωσία συνεχίζει να παίζει το παιχνίδι της υπονόμευσης των σχέσεων Τουρκίας-Ευρώπης.

